

Excerpta De
Ecclesiasticum Officium
Secundum
Ordinem Fratrum Predicatorum
In Hoc Volumine
Per Quatuordecim Libros
Distinctum Hoc Ordine Continetur
Humberti de Romanis
1259

Index	
Index	ii
INCIPIT	iv
Divine Office Responsories	iv
Ordinarium	1
Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	1
De Oratione Dominicali	1
De Matutinis Dominice	2
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	2
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	2
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	2
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	2
Commune Sanctorum	3
De Festis in Communi	3
De Concomitantia Festivitatem	3
De Translatione Festivitatem	4
De Festo Trium Lectionum	5
De Festo Simplici	5
De Festo Semiduplici	6
De Festo Duplici	6
De Festo Toto Duplici	6
De Thurificatione	7
De Octavis Sanctorum	7
De Memoriis Faciendis	8
De Ordine Memoriarum	8
De Festivitatibus Extraordinariis	8
De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis	9
De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum	9
Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum	9
De Officio Defunctorum	10
De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis	11
De Disciplinis Recipiendis Post Completorio	12
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud	12
De Pretiosa	13
Kalendarium Sanctorum	15
Januarius	15
Februarius	16
Psalterium	27
Dominica ad Matutinum	27
Feria II ad Matutinum	37
Feria III ad Matutinum	43
Feria IV ad Matutinum	49

Feria V ad Matutinum	55
Feria VI ad Matutinum	62
Sabbato ad Matutinum	69
Dominica ad Vesperas	76
Feria II ad Vesperas	78
Ad Primam	79
Ad Tertiam	80
Ad Sextam	81
Ad Nonam	82
Feria III ad Vesperas	84
Feria IV ad Vesperas	85
Feria V ad Vesperas	86
Feria VI ad Vesperas	88
Sabbato ad Vesperas	90
Canticis	92
De Officio Beate Virginis	100
De Officio Beate Virginis Cotidiano	100
Ad Vesperas	100
Breviarium	101
Rubricæ	101
De Quo Officium Sit Agendum	101
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	101
De Oratione Dominicali	101
De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit	101
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ferias	102
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	102
Proprium de Tempore	102
Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti	102

Divine Office Responsories

Here is a sample responsory.

R. This is the main responsory verse * with a second part. **V.** This is the versicle. with. Gloria.
with.

We can refer to the first responsory using its label. For example, see the responsory iv.

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

Quando fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestitionem, nullo tempore pulsetur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciente sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

In omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsum dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur lex oratio dicitur *talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimitur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerint incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominice

Omnibus Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitorium a duobus canitur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi festum vel Octava dies festi habentis Octavam impediatur tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri in Dominica evenit, et quando festum Beati Petrus Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenit. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenit. Psalmi *Dominus regnavit decorum*, *Jubilate*, *Deus deus* canticum *Benedicite*, et psalmi *Laudate dominum de celis*, dicantur in Laudibus omnibus diebus Dominicis preterquam in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi festum Purificationis in Septuagesima

vel Sexagesima vel Quinquagesima evenit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Notandum quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediunt omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum. Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint

dies Dominici quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominici, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivitas. Quod si necessitas coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitteri festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine Sceindum igitur quod si Septuagesima evenerit decimo quinto kalendas Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta feria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanda tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tertia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphannie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predictae. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine.

Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato fiet festum Fabiani et Sebastiani.

De Festis in Comuni

In quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitatium* notatum est. Festum etiam trium lectionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine ne in ira* propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphannie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitate

Si festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenierit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. Si vero festum totum duplex in crastino festi simplicis vel semiduplexis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenierit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenierit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de festo fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et an-

tiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vespas, quando festum aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenierit.

De Translatione Festivitate

Si festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evenierit, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenierit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenierit, si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tertia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, pretor festum Annuntiationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermisce. Ita tamen quod si festum aliquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predictae ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem fes-

tum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebrandum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura successive et immediate occurrerint celebranda. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam feriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebratur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feriam post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

Sciendum quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quandocumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epiphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit

celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplicis debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitatorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenerit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

Festum simplex subscripto modo celebratur, nisi maius festum precedens impediat. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenerit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. *Te Deum*

cantetur nisi a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem, Jubilate II, Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta premissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quodcumque antiphone Laudum ad Horas dicauntur, quarta intermittatur, sive de tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

In festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit, vel de Octavis si infra Octavas evenierit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

In festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quodcumque in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, et chororum pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singulariter unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et

canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quatuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum capam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dicantur. In Matutinis invitatorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto *seculorum amen* a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur invitatorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non dicantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Dominus vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Duplici

Festum totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Calendario sunt notata. In omnibus

autem festivitatis totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri, Laudate Dominum Omnes Gentes, Lauda anima, Laudate Dominum Quoniam Bonus, Lauda Iherusalem*, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenerit responsorium *In Pace* dicetur ab uno, et quod feria secunda et tertia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Thurificatione

In festis duplicibus et totis duplicibus Thuriferarius et Ceroforarii hora competenti in Vesperis et in Laudibus ad sacristiam sistunt, ibique amictu et superpelliceo et cappa serica indutus, praecedentibus primo in Thuriferario, deinde Ceroferariis, proce-

De Octavis Sanctorum

Festivitates sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis Evangeliste, sanctorum Innocentium, sancti Iohannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini.

Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitatorium sicut in suis locis notatum est, ymnus sicut in die, una tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum. *Te Deum* cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti Andree. In Octava autem die ad Vesperas precedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Laurentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis et sanctorum Innocentium. Octava etiam sancti Iohannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero infra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenerit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

Per totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memoria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quodcumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua nichil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, facienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Calendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sabbato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum, cum in Sabbato evererint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Oc-

tava sancti Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vesperas Octavas Epyphanie inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventionem ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Octavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

Memoria de festo simplici et supra precedit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas precedit memoriam de Dominica, precedit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, precedit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadragesima precedit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu precedit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam Beati Dominici, que omni tempore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quodcumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

Festivitates sanctorum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres commorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Calendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

In festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

In omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad secundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vesperas. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Oratio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

Notandum quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non inveniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festivitatibus de quibus agitur.

Ad memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

Ab Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, faciendum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira* notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudibus, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum Graduum hoc modo.

Officium cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Terciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint None diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Horas dicatur

Ave Maria, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermittitur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandocumque fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et summis illud dicant.

De Officio Defunctorum

fficiū defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum fuerit. Ipsis autem vigiliis continentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacauerit, finito ultimo responsorio cum versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos, V A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicantur post Matutinas. Ad Vesperas et ad viglias et ad Laudes qui dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis autem dum antiphone et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se

fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tertia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responsorio *Sed libera*, non dicatur *Jube Domine*, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsorium qui per ebdomadam ad ea notati sunt, nisi cantor aliter ordinauerit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, tertium et sextum et nonum responsorium, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciende vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdomada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermittere possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predictae vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet *Dies Illa, Tremens, Creator*. Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera*. Intermittuntur autem predictae vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus et totis duplicibus in utrisque vespere, et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive.

Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini, nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quodcumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex alia qualibet causa infra ebdomadam quocumque die fuerint predictae vigilie faciende, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non teneantur fratres. Vigilie vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadragesimam post Vesperas post gratias. In Quadragesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vasa non interfuerint, nihilominus predictas vigilias dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In tertia vero et sexta feria, dicantur psalmi tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et

versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resumptionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si alius *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tertia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgentiarum*, secunda *Deus venie*, tertia *Fidelium*. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tertia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

mni tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona, fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duobus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chorius contra chororum, stantes flexius genibus quousque cantatum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem, precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine caputiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibi-

dem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes precedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria horarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absente alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *℟. Dignare me*, addentes *Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eundo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbiterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

Tempore quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione preparationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediantur, poterit fratres dissolvere tunicas circa findem antiphone. Finito *Pater Noster*

et *Credo*, fratres preparantes se deponendo supriorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Misereatur*. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto *Gloria*, subiungatur comuniter ab omnibus, *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, ℟. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dexteris in superiori parte chori, et descendendo, deinde proseguendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui prosequatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu quod propter earum defectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedeit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdomadum, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud

Die lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten

inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immedate post Nonam, dicatur Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore ex parte ebdomadarius incipiente, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie, Christe eleison, Kyrie, Pater noster*. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, *Et ne nos*, V. *Emitte spiritum*, V. *Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris*, et terminentur sub uno *Per Christum*. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

um in choro dicendum fuerit Pretiosa, perunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, V. *Pretiosa est*, et conventus surgens respondeat *Mors sanctorum*. Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque *Oremus* subiungat orationem, *Sancta Maria*. Qua finita et responso *Amen*, dicat V, *Deus in adiutorium*, responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum*, postea dicatur communiter *Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison*, et subiungatur secreto *Pater noster*. Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos*, V. *Respice domine in servos tuos*, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare*. Qua finita et dicto *Jube domne* ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium*, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis*, fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in primptu non habuerint, dicant, *Secundum Johannem, In principio erat verbum* et cetera, usque *sine ipso factum est nichil*. De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc.*, usque *uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur*. Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.*, prelati vel si ipse defuerit ebdomadarius

dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes*. Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, V. *Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actionas nostras*. Deinde prelati, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *adiutorium*, postea *fidelium anime*. Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto *Requiescant in pace*, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si autem extranei non debuerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat, *Surgat qui debet facere sermonem*, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo *Jube domine*, et detur benedictio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Laudate* cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia recitentur. Deinde recommendatis quos recommendare habuerit vel voluerit qui tenet capitulum, surgendo sine *Oremus* dicat orationem *Retribuere dignare*, et tunc omnes surgant, responso post orationem *Amen*, cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit, incipiat psalmo *Ad te levavi*, et conventus ipsum prosequatur et sequentem dicendo versus alternatim, finito psalmo *Ad te levavi* cum *Gloria patri* et *Sicut erat*, subiungatur psalmo *De profundis* terminandus per *Requiem eternam*, Postea communiter dicatur *Kyrie eleison*, et *Pater noster* secreto. Quo finito, subiungat ebdomadarius, *Et ne nos*. V. *Oremus pro domino papa*, V. *Salvos fac, Requiescant in pace, Dominus vobiscum, Oremus, Oratio Omnipotens semperiterne deus qui facis, Oratio, Pretende, Oratio, Fidelium*, predicte autem tres orationes dicantur

tur eo modo quo dicuntur orationes ad horas,
sub uno *Oremus*, et terminentur sub uno *Qui*
vivis et regnas per omnia, etc.

Januarius

habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.		Kal.		
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex.
	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis. Incipit Quartus Embolismus.
	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentium.
xix	e	Nonis	5	
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum duplex.
	g	vii	7	Claves. lxx.
xvi	A	vi	8	
v	b	v	9	
	c	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	iii	11	
ii	e	ii.	12	
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hylarii et Remigii. memoria.
x	g	xix	14	Felicis presbiteri et confessoris. iii. lect.
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. iii. lect.
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	xv	18	Prisce virginis et martyris. iii. lect. Sol in aquario. Initium lxx.
xv	e	xiv	19	
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani martyres. simplex.
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris. simplex.
xii	A	xj	22	Vincentii martyris. semiduplex.
j	b	x	23	Emerentiane virginis et martyris. memoria.
	c	ix	24	
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. semiduplex.
	e	vii	26	
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confessoris. memoria.
vi	g	v	28	Agnetis secundo. iii. lect. Claves xl.
	A	iiii	29	
xiv	b	iii	30	
iii	c	ii	31	

Hore noctis. xvj. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyr. memoria. Finis. iiii. embolismi.
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie virginis. totum duplex.
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	A	Nonis	5	Agathæ virginis & martyris. sex capparum.
xvi	b	viii	6	
v	c	vii	7	Dorotheæ virginis & martyris. sex capparum.
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinonensis. novem lectionum.
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex capparum.
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHLÆ Apostoli. sex capparum.
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die evenerit Festum sancti Mathiæ in tali ieiunetur Vigilia eius, & in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si Sabbato evenerit, ipso Sabbato celebretur et ieiunetur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
iii	d		1	
	e	vi	2	
xj	f	v	3	Hemeterii & Celedonii martyrum. quatuor capparum.
	g	iiii	4	
xix	A	iii	5	
viii	b	ii	6	
	c	Nonis	7	
xvi	d	viii	8	
v	e	vii	9	
	f	vi	10	
xiii	g		11	
ii	A	iv.	12	
	b	iii	13	
x	c	ii	14	
	d	Idibus.	15	
xviii	e	xvii	16	Kalendas Aprilis.
vii	f	xvi	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iiii	b	xiii	20	
	c	xii	21	
xii	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viii	25	
	A	vii	26	
xvii	b	vi	27	
vi	c	v	28	
	d	iiii	29	
xiv	e	iii	30	
iii	f	ii	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.			
	g	Kal.	1
xj	A	iiii	2
	b	iii	3
xix	c	ii	4
viii	d	Nonis	5
xvi	e	viii	6
v	f	vii	7
	g	vi	8
xiii	A	v	9
ii	b	iiii	10
	c	iii	11
x	d	ii	12
	e	Idibus.	13
xviii	f	xviii	14
vii	g	xvii	15
	A	xvi	16
xv	b	xv	17
iiii	c	xiv	18
	d	xiii	19
xii	e	xii	20
j	f	xj	21
	g	x	22
ix	A	ix	23
	b	viii	24
xvii	c	vii	25
vi	d	vi	26
	e	v	27
xiv	f	iiii	28
iii	g	iii	29
	A	ii	30

Kalendas Maii.

Sanctæ Engratiæ, vel decem & octo martyrum.

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius Episcoporum. novem lectionum.
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensis. novem lectionum.
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. sex capparum.
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Paulæ martyrum.
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 6.
dies vero 18.

Aureus numer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iiii	2	
viii	g	iii	3	
xvi	A	ii	4	
v	b	Nonis	5	
	c	viii	6	
xiii	d	vii	7	
ii	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iiii	10	
	A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
vii	c	Idibus.	13	
	d	xviii	14	Kalendas Julii.
xv	e	xvii	15	
iiii	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Nataliae. novem lectionum.
xii	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervasii & Protasii martyrum. novem lectionum.
	c	xii	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvii	f	ix	23	Dominica pro adventu Sancti Joannis Baptistae.
vi	g	viii	24	Nativitas sancti Joannis Baptistae. sex capparum.
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iii	c	v	27	Sancti Zoili martyr.
	d	iiii	28	
xj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Pauli. sex capparum.
	f	ii	30	

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis. novem lectionum.
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Rufinæ virginum & martyrum. quatuor capparum.
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius. novem lectionum.
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & martyris. novem lectionum.
	c	viii	25	Christophori & comitum eius martyrum. novem lectionum.
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris.
	b	ii	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.		Kal.		
viii	c		1	Felicitis martyris. novem lectionum.
xvi	d	iiii	2	
v	e	iii	3	
	f	ii	4	
xiii	g	Nonis	5	
ii	A	viii	6	Sanctorum Justi & Pastoris martyrum.
	b	vii	7	
x	c	vi	8	
	d	v	9	
xviii	e	iiii	10	Sancti Laurentii martyris. sex capparum.
vii	f	iii	11	
	g	ii	12	
xv	A	Idibus.	13	Hyppolyti Martyris. quatuor capparum.
iiii	b	xix	14	Kalendas Septembris.
	c	xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARLÆ. sex capparum.
xii	d	xvii	16	
j	e	xvi	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiii	20	
xvii	b	xii	21	
vi	c	xi	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli. sex capparum.
iii	f	viii	25	Genesii martyris. novem lectionum.
	g	vii	26	Gerontii Episcopi. novem lectionum.
xj	A	vi	27	
xix	b	v	28	Augustini Episcopi & Doctores. sex capparum.
	c	iiii	29	
viii	d	iii	30	
	e	ii	31	

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvi	f		1	
v	g	iiii	2	
	A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	5	
	d	viii	6	
x	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii	g	v	9	
vii	A	iiii	10	Officium ieiuniorum Kalendarum Septembrium ante festum Sancti Cypriani observatur his tribus diebus.
	b	iii	11	
xv	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris. Cypriani. novem lectionum.
	e	xviii	14	
xii	f	xvii	15	Euphemie virginis & martyris. novem lectionum.
j	g	xvi	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthaei Apostoli. sex capparum.
vi	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joannis Baptistae. sex capparum.
iii	A	viii	24	
	b	vii	25	
xj	c	vi	26	
xix	d	v	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. sex capparum.
viii	f	iii	29	Hieronymi Presbyteri & Confessoris. sex capparum.
	g	ii	30	

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, Maximæ, & Juliæ martyrum.
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iiii	4	
	e	iii	5	
x	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Januarii & Martialis martyrum.
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Damiani martyrum.
	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ. sex capparum.
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani martyri. novem lectionum.
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Chrystetæ martyrum. sex capparum.
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis & Judæ. sex capparum.
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyris.
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	
xiii	e	iiii	2	
ii	f	iii	3	
	g	ii	4	
x	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium ieiuniorum Kalendarum Novembreium ante festum Sancti Martini observatur his tribus diebus.
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iiii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Confessoris. sex capparum.
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. novem lectionum.
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ martyrum. novem lectionum.
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi & Confessoris. novem lectionum.
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyris. sex capparum.
	e	ix	23	Clementis Papæ & martyris. sex capparum.
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iiii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex capparum.
v	e	ii	30	Sancti Andreæ Apostoli. sex capparum.

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16.
dies vero 8.

Aureus numer.				
xiii	f	Kal.	1	
ii	g	iiii	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Barbaræ virginis & martyris. sex capparum.
	c	Nonis	5	
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi & martyris. sex capparum.
vii	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocadiæ virginis. sex capparum.
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex capparum.
	b	iii	11	
xii	c	ii	12	Eugeniæ virginis & martyris.
j	d	Idibus.	13	
	e	xix	14	Kalendas Januarii. Justi & Abundi martyrum. novem lectionum.
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvii	A	xvi	17	
vi	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARLÆ VIRGINIS. sex capparum.
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex capparum.
	f	xj	22	
xj	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Jesu Christi. sex capparum.
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex capparum.
	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evangelistæ. sex capparum.
xvi	e	v	28	Sanctorum Innocentum. sex capparum.
v	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. sex capparum.
	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli & Evangelistæ. sex capparum.
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. novem lectionum.

Dominica prima in Adventu et in sequentibus.
In primo nocturno. Anthiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione.
Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Anthiphona.

Ant. Pro fidei.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Quare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confidunt in eo.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Cum invocárem exaudivit me Deus iustítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi orationem meam.

Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium iustítiæ, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiés-
cam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe *
constituísti me.

Verba mea áuribus pécipe, Dómine, * intél-
lige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus
et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane
exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non
Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus: *
neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem:
* perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abom-
inábatur Dóminus: * ego autem in multitudíne
misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad
templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: *
propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo
viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: *
cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † lin-
guis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, † secún-
dum multitudínem impietátum eórum expélle
eos, * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in
ætérrum exultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt
nomen tuum: * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ *
coronásti nos.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque
in ira tua corripías me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus
sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta
sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu,
Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et éripe ánimam
meam: * salvum me fac propter misericórdiam
tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit
tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, † lavábo per sín-
gulas noctes lectum meum: * lácrimis meis
stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * in-
veterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me, omnes, qui operámini in-
iquitátem: * quóniam exaudivit Dóminus vo-
cem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam,
* Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter
omnes inimíci mei: * convertántur et erubés-
cant valde velóciter.

Ant. Servite domino in timore, et exultate ei
cum tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meritis vocitatur iure beatus
legem qui domini meditatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

Dómine, Deus meus, in te sperávi: * salvum
me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et
libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, *
dum non est qui rédimat, neque qui salvum fá-
ciat.

Dómine, Deus meus, si feci istud. * si est
iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * dé-
cidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, †
et comprehéndat, et concúlctet in terra vitam
meam, * et glóriam meam in púlverem dedú-
cat.

Exsúrge, Dómine, in ira tua: * et exaltáre
in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge, Dómine Deus meus, in
præcépto quod mandásti: * et synagóga pop-
ulórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: *
Dóminus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine, secúndum iustítiam
meam, * et secúndum innocéntiam meam su-
per me.

Consumétur nequítia peccatórum, et
díriges iustum, * scrutans corda et renes Deus.

Iustum adiutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, fortis, et pátiens: * numquid iráscitur per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit iniustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius in caput eius: * et in vérticem ipsíus iníquitas eius descéndet.

Confitébor Dómino secúndum iustítiam eius: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digítórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod memor es eius? * aut fílius hómīnis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, † glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub pédibus eius, * oves et boves univérſas: insuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum, qui iúdicas iustítiam.

Increpásti Gentes, et périit ímpius: *

nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitatés eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudicio thronum suum: * et ipse iudicábit orbem terræ in æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiutor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * paciéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constítue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómīnes sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis animæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * in-
quinatæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * óm-
nium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a
generatióne in generatióem sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et
amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et
dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis:
* ut interficiat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insid-
iátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere
páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit
se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus,
* avértit fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus
tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit
enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem
consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu
eris adiutor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: *
quærétur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnábít in ætérnum, et in sáecu-
lum sáeculi: * peribitis, Gentes, de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dómi-
nus: * præparatióem cordis eórum audivit au-
ris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appó-
nat ultra magnificáre se homo super terram.

In Dómino confído: † quómodo dicitis án-
imæ meæ: * Trásmigra in montem sicut
passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt ar-
cum, † paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut
sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: *
iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus
in cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem respíciunt: *
pálpebræ eius intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat iustum et ímpium:
* qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam
suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis,
et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis
eórum.

Quóniam iustus Dóminus, et iustítias
diléxit: * æquitátem vidit vultus eius.

Ant. Domine deus meus in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex fortis patiensque be-
nignus in te sperantes muni miserando fideles.

Ant. Surge.

Salvum me fac, Dómine, quóniam defécit
sanctus: * quóniam diminútæ sunt ver-
itátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próxi-
mum suum: * lábia dolósa, in corde et corde
locúti sunt.

Dispérdat Dóminus unívrsa lábia dolósa,
* et linguam magniloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram mag-
nificábimus, † lábia nostra a nobis sunt, * quis
noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum
páuperum, * nunc exsúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in
eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argén-
tum igne examinátum, probátum terræ purgá-
tum séptuplum.

Tu, Dómine, servábis nos: et custódies
nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ípii ámbulant: * secún-
dum altitúdinem tuam multiplicásti filios
hóminum.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in
finem? * úsquequo avértis fáciem tuam
a me?

Quámdui ponam consília in ánima mea, *
dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus su-
per me? * respice, et exáudi me, Dómine, Deus
meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdór-
miam in morte: * nequándo dicat inimícus
meus: præválni advérsus eum.

Qui trībulant me, exsultābunt si motus fūero: * ego autem in misericórdia tua sperāvi.

Exsultābit cor meum in salutāri tuo: † cantābo Dómino qui bona tribuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad ef-fundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultābit Iacob, et lætābitur Israël.

Dómine, quis habitābit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malígnus: * timéntes autem Dóminum glórficat:

Qui iurat próximo suo, et non decipit, * qui

pecúniam suam non dedit ad usúram, et mún-
era super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim prior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum serva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

Consérva me, Dómine, quóniam sperāvi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * etenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne comóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiόνem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te sper-

avi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus pécipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, † ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in iustítia apparebo conspéctui tuo: * satiabor cum apparúerit glória tua.

Ant. Inclina Domine aurem tuam michi et exaudi verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi tu conditor orbis adure igne piopurgans atque cremando probans.

Ant. Tu populum.

Diligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adiutor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscepátor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatione mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu eius, introívit in aures eius.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt, et comóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira eius: † et ignis a fácie eius exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et descéndit: * et calígo sub pédibus eius.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latíbulum suum, † in circúitu eius tabernáculum eius: * tenebrósa aqua in núbibus áëris.

Præ fulgóre in conspéctu eius nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cælo Dóminus, † et Altísimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgora multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatione tua, Dómine, * ab inspiratione spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíssimis, † et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti

sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * saluum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuét mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuét mihi:

Quia custodívi vías Dómini, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia eius in conspéctu meo: * et iustítias eius non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuét mihi Dóminus secúndum iustítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum eius.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem saluum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus, impollúta via eius: † elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectionem salútis tuæ: * et dextera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestigia mea:

Pérsequar inimícos meos et comprehéndam illos: * et non convértar, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxisti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret ad Dóminum: * nec exaudivit eos.

Et commínuam illos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradicciónibus pópuli: * constitúes me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivít Dóminus, et benedíctus Deus meus: * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus, Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis eius, † et fáciens misericórdiam Christo suo David: * et sémini eius usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de somno surgere et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum quia lux vera est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec mulier in corpus meum hoc unguentum ad sepeliendum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus firmamentum meum et refugium meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum humilem salvasti a morte redemptor atque superba tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

æli enárrant glóriam Dei: * et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egressio eius.

Et occúrsus eius usque ad summum eius: * nec est qui se abscondat a calóre eius.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * iudícia Dómini vera, iustificáta in semetípse.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? † ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Non sunt loquele neque sermones quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e thalamo processit Christus in orbem descendens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * próteget te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus

Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ eius.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocáverimus te.

Ant. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis salvator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

Dómine, in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit vehementer.

Desidérium cordis eius tribuísti ei: * et voluntáte labiórum eius non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite eius coronam de lapide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória eius in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Nox precessit dies autem appropinquavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur

arma lucis sicut in die honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis.

Ant. Rex sine fine manens miseris tu parce ruinis premia concedens et tua cuncta regens.

In Laudes Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. *Dominus regnavit.*

Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adiuvet.

Circumdedérunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Arui tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdedérunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me: * divisérunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongáveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framera, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis: * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Iacob, glorificate eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quoniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timéntium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur: † et laudabunt Dominum qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dominum * universi fines terrae:

Et adorabunt in conspectu eius * universae familiae Gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur Gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt caeli iustitiam eius populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

Dominus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiae: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Domini est terra, et plenitudo eius: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus et mundo corde, † qui non accepit in vano animam suam, * nec iuravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo, salutari suo.

Haec est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Iacob.

Attollite portas, principes, vestras, † et elevamini, portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? † Dominus fortis et potens: * Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, † et elevamini, portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Ad te, Domine, levavi animam meam: * Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua agentes * supervacue.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me: * quia tu es, Deus, Salvator meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, * et misericordiarum tuarum, quae a saeculo sunt.

Delicta iuventutis meae, * et ignorantias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu, * propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universae viae Domini, misericordia et veritas, * querentibus testamentum eius et testimonia eius.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum? * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur: * et semen eius hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * et testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei: * quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatae sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum: * et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt: * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me: * non erubescam quoniam speravi in te.

Innocentes et recti adhaserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel: * ex omnibus tribulationibus suis.

Iudica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: * et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: * et complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis: * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odavi ecclesiam malignantium: * et cum impiis non sedebo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum, Dómine.

Ut áudiam vocem laudis: * et enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingrèssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedicam te, Dómine.

Ant. Dominus.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consistant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * faciém tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas faciém tuam a me, * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

Ad te, Dómine, clamábo, Deus meus, ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum nequítiam adinventiόνum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tríbue illis, * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum eius * déstrues illos, et non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus, * quóniam exaudivit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adiútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum et adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et benedic hereditáti tuæ, * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor vite mee.

Ant. Adorate.

Afférte Dómino, filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afferte Dómino glóriam et honórem, afferte Dómino glóriam nómini eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Vox Dómini super aquas, Deus maiestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmódum fílius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et com-movébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínū lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in sáanguine meo, * dum descéndo in corruptiόνem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circum-dedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compún-gar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum con-fitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta eius.

Ant. In tua.

In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * super-vácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * ex-sultábo, et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulator: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * obliuioni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatióem multórum com-morántium in circúitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine: † dixi: Deus meus es tu: * in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus iustum iniquitatem: * in superbia, et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine, * quam abscondisti timentibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae * a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: * Proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti eius: † quoniam veritatem requirit Dominus, * et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes, qui speratis in Domino.

Beati quorum remissae sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dominus peccatum, * nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in aerumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * et iniustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me iniustitiam meam Domino: * et tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum a tribulatione, quae circumdedit me: * exultatio mea, erue me a circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruem te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intellectus.

In camo et freno maxillas eorum constringe: * qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino et exultate, iusti, * et gloriâmini, omnes recti corde.

Ant. In tua iusticia libera me domine

Ant. Rectos.

Exultate, iusti in Domino: * rectos decet collaudatio.

Confitemini Domino in cithara: * in psalterio decem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: * bene psallite ei in vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, * et omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam et iudicium: * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini caeli firmati sunt: * et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesauris abyssos.

Tímeat Dominum omnis terra: * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium: † reprobat autem cogitationes populorum, * et reprobat consilia principum.

Consilium autem Domini in aeternum manet: * cogitationes cordis eius in generatione et generationem.

Beata gens, cuius est Dominus, Deus eius: * populus, quem elegit in hereditatem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adiutor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquere eam.

Oculi Dómini super iustos: * et aures eius in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes iustórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt iustum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna.

Expugna, Dómine, nocéntes me, * expugna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum: * et exsúrge in adiutoriúm mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persecuúntur me: * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revearéntur, * quæréntes animam meam.

Avertántur retrórsus, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pèrsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt animam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: † et cáp-tio, quam abscondit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum eius:
* egenum et pauperem a diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui, * quae ignorabam
interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: * steril-
itatem animae meae.

Ego autem cum mihi molesti essent, * in-
duēbar cilicio.

Humiliabam in ieiunio animam meam: *
et oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum, et quasi fratrem nos-
trum, sic complacēbam: * quasi lugens et con-
tristatus, sic humiliabar.

Et adversum me laetati sunt, et con-
venērunt: * congregata sunt super me flagella,
et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, † ten-
taverunt me, subsannaverunt me subsan-
natione: * frenduerunt super me dentibus suis.

Domine, quando respicies? * restitue an-
imam meam a malignitate eorum, a leonibus
unicam meam.

Confitebor tibi in ecclesia magna, * in
populo gravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur
mihi inique: * qui oderunt me gratis et annuunt
oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loqueban-
tur: * et in iracundia terrae loquentes, dolos
cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum: *
dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas: * Domine, ne
discedas a me.

Exsurge et intende iudicio meo: * Deus
meus, et Dominus meus in causam meam.

Iudica me secundum iustitiam tuam,
Domine, Deus meus, * et non supergaudeant
mihi.

Non dicant in cordibus suis: † Euge, euge,
animae nostrae: * nec dicant: Devoravimus
eum.

Erubescant et revereantur simul, * qui
gratulantur malis meis.

Induantur confusione et reverentia * qui
magna loquuntur super me.

Exsultent et laetentur qui volunt iustitiam

meam: * et dicant semper: Magnificetur Domi-
nus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditabitur iustitiam tuam,
* tota die laudem tuam.

Dixit iniustus ut delinquat in semetipso: *
non est timor Dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius: *
ut inveniatur iniquitas eius ad odium.

Verba oris eius iniquitas, et dolus: * noluit
intelligere ut bene ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo: *
astitit omni viae non bonae, malitiam autem non
odivit.

Domine, in caelo misericordia tua: * et
veritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei: * iudicia tua
abyssus multa.

Homines, et iumenta salvabis, Domine:
* quemadmodum multiplicasti misericordiam
tuam, Deus,

Filii autem hominum, * in tegmine alarum
tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domus tuae: * et
torrente voluptatis tuae potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitae: * et in
lumine tuo videbimus lumen.

Pratende misericordiam tuam scientibus
te, * et iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiae: * et manus
peccatoris non moveat me.

Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem:
* expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Revela.

Noli aemulari in malignantibus: * neque
zelaveris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam foenum velociter arés-
cent: * et quemadmodum olera herbarum cito
decident.

Spera in Domino, et fac bonitatem: * et
inhabita terram, et pasceris in divitiis eius.

Delectare in Domino: * et dabit tibi peti-
tiones cordis tui.

Revela Domino viam tuam, et spera in eo:
* et ipse faciet.

Et educet quasi lumen iustitiam tuam: † et
iudicium tuum tamquam meridiem: * subditus
esto Domino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciente iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuéti autem hereditábunt terram: * et delectabúntur in multítudine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deiíciant páuperem et ínopem: * ut trucidént rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficientes, quemádmódum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * iustus autem miserétur et tríbuét.

Quia benedicéntes ei hereditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hómínis dirigéntur: * et viam eius volet.

Cum ceciderit non collidétur: * quia Dóminus supponít manum suam.

Iúnior fui, étenim sénuí: * et non vidi iustum derelíctum, nec semen eius quærens panem.

Tota die miserétur et cómmodat: * et semen illíus in benedictióne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sáeculum sáeculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Iniústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hereditábunt terram: * et inhabitábunt in sáeculum sáeculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua eius loquétur iudícium.

Lex Dei eius in corde ipsíus, * et non supplantabúntur gressus eius.

Consíderat peccátor iustum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus eius: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Expécta Dóminum, et custódi viam eius: † et exaltábit te ut hereditáte cápías terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus eius.

Custódi innocéntiam, et vide æquitátem: * quóniam sunt relíquiæ hómíní pacífico.

Iniústi autem disperíbunt simul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem iustórum a Dómino: * et prótector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adiuvábit eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccatóribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt ilusió nibus: * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, † derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

Ant. Revela Domino viam tuam.

In Laudes Ant. Misere mei deus. *Miserere.*

Ant. Intellige clamorem meum domine. *Verba mea.*

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. *Deus deus meus.*

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. *Confitebor tibi.*

Ant. Laudate domine de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Benedictus deus Israel. *Benedictus dominus.*

Ant. Ut non delinquam.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consisteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substántia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurizat: * et ignorat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substántia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitátem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam: * áuribus pécipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

Exspéctans exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fácis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum *
carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et
sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cuius est nomen Dómini spes
eius * et non respexit in vanitátes et insánias
falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus,
mirábilia tua: * et cogitátionibus tuis non est
qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti
sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiónem noluísti: * aures
autem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non pos-
tulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut
fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui,
et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia
magna, * ecce lábia mea non prohibébo:
Dómine, tu scisti.

Iustítiam tuam non abscondi in corde
meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericórdiam tuam et ver-
itátem tuam * a concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longe fácias miser-
atiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas
tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quo-
rum non est númerus: * comprehendérunt me
iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capillos cápitis
mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me: *
Dómine, ad adiuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui
quæerunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus et revereántur: *
qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusióem suam: * qui
dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes
quæeréntes te: * et dicant semper: Magnificé-
tur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et pauper: *
Dóminus sollicitus est mei.

Adiútor meus et protéctor meus tu es: *
Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in lingua mea.

Ant. Sana domine.

Beátus qui intélligit super egénus, et páu-
perem: * in die mala liberábit eum Dómi-
nus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum,
et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat
eum in ánimam inimicórum eius.

Dóminus opem ferat illi super lectum
dolóris eius: * univérsus stratum eius versásti
in infirmitáte eius.

Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana
ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando
moriétur, et períbit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loque-
bátur: * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idíp-
sum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci
mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum
me: * Numquid qui dormit non adíciat ut
resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: *
qui edébat panes meos, magnificávit super me
supplantatióem.

Tu autem, Dómine, miserére mei, et
resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: *
quóniam non gaudébit inimícus meus super
me.

Me autem propter innocentiam suscepísti:
* et confirmásti me in conspéctu tuo in ætér-
num.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a
sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes
aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te,
Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum:
* quando véniam, et apparebo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac
nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est
Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad méipsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Iúdica me, Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: † quare me repulísti? * et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: † ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, * et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana domine animam meam quia peccavi tibi.

Ant. Eructavit.

Deus, áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua gentes dispérdidit, et plantásti eos: * afflíxisti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed délixtera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui, * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Iacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládus meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsus post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretio: * et non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatióem et derísus his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotióem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblítus sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblítus sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénus:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscondita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádiuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ: * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, † diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua: * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustítiam: * et dedúcet te mirábíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent: * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáeculum sáeculi: * virga directiúnis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória eius filiæ Regis ab intus, * in fímbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ eius afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáeculum sáeculi.

Ant. Eructavit cor meum verbum bonum.

Ant. Adiutor.

Deus noster refúgium, et virtus: * adiutor in tribulatióne, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, † quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Iacob.

Omnes Gentes, pláudite mánibus: * iubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subiécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hereditátem suam: * spéciem Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiéter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu vehementi cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépmus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiae Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum et in sáeculum sáeculi: * ipse reget nos in sáecula.

Audíte hæc, omnes Gentes: * áuribus percípите omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiõem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcanei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multitudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimet, rédimet homo: * non dabit Deo placatiõem suam.

Et prétium redemptióis animæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlcras eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intellexit: * comparátus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet animam meam de manu inferi: * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus eius.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória eius.

Quia ánima eius in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intellexit: * comparátus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Ant. Auribus percípите qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

Deus deórum, Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion
spécies decóris eius.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et
non silébit.

Ignis in conspéctu eius exardéscet: * et in
circúitu eius tempésta válda.

Advocábit cælum desúrsum: * et terram
discérnere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos eius: * qui órđinant
testaméntum eius super sacrificia.

Et annuntiábunt cæli iustítiam eius: * quó-
niam Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et loquar: † Israēl, et
testificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: *
holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt
semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: *
neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum:
* iuménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cæli: * et pul-
chritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est
enim orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? *
aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde
Altíssimo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis: * éruam
te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu
enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum
meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti
sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et
cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua
concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris,
† et advérsus filium matris tuæ ponébas scán-
dalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque, quod ero tui símilis: *
árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum: *
nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et
illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam
misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum
tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a
peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego
cognósko: * et peccátum meum contra me est
semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: *
ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum
iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum:
* et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et
occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: *
lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: *
et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et
omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spíri-
tum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne proiicias me a fácie tua: * et spíritum
sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et
spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vías tuas: * et ímpii ad te
converténtur.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus
salútis meæ: * et exultábit lingua mea iustítiam
tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum
annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium,
dedissem útique: * holocáustis non delec-
taberis.

Sacrificium Deo spíritus contríbulátus: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, non despi-
cies.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntáte
tua Sion: * ut ædificéntur muri Ierúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae,
oblatiónes, et holocáusta: * tunc impónent su-
per altáre tuum vítulos.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die iniustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis quam loqui æquitátem.

Dilexísti ómnia verba præcipitátionis: * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem, † evéllet te, et emigrábit te de tabernáculo tuo: * et radicem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt iusti, et timébunt, † et super eum ridébunt et dicent: * Ecce homo, qui non pòsuit Deum adiutórem suum:

Sed sperávit in multitudíne divitiárum suárum: * et præváluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei: * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum: et in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: † et exspectábo nomen tuum, * quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Ant. Deus deorum locutus est.

In Laudes Ant. Secundum magnam misericordiam tuam miserere mei deus. *Miserere.*

Ant. Salutare vultus mei deus meus. *Quemadmodum.*

Ant. Ad te de luce vigilo deus. *Deus deus meus.*

Ant. Cunctis diebus vite nostre salvos nos fac domine. *Ego dixi.*

Ant. Omnes angeli eius laudate dominum de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Erexit Dominus nobis cornu salutis in domo David pueri sui. *Benedictus dominus.*

Ant. Avertet.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus. Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super filios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprexit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israëli? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israëli.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pèrcipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advèrsum me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscèptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Exáudi, Deus, oratióem meam et ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit: * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem et contradicióem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros eius iníquitas: * et labor in médio eius,

et iniustitia.

Et non defecit de plateis eius: * usura, et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, * sustinuisssem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero, homo unanims: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos: * et descendant in infernum viventes:

Quoniam nequitiae in habitaculis eorum: * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi: * et Dominus salvabit me.

Vespere, et mane, et meridie narrabo et annuntiabo: * et exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, et humiliabit illos: * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutatio, et non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum eius, divisi sunt ab ira vultus eius: * et appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones eius super oleum: * et ipsi sunt iacula.

Iacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: * non dabit in aeternum fluctuationem iusto.

Tu vero, Deus, deduces eos, * in puteum interitus

Viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te, Domine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Miserere mei, Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum, qui benefecit mihi.

Misit de caelo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, † et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: * dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super caelos, Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et incidérunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cithara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

Si vere útique iustítiam loquimini: * recta iudicáte, filii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpentis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum viderit vindíctam: * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris ságuinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum, Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládus in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia eius præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórums ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratióne et mendácio annuntiabúntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Iacob: * et finium terræ.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsultábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscéptor meus, * et refúgium meum, in die tribulationis meæ.

Adiutor meus, tibi psallam, † quia, Deus, suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia mea.

Ant. Iuste iudicate filii hominum.

Ant. Da nobis.

Deus, repulísti nos, et destruxísti nos: * iratus es, et misértus es nobis.

Commovísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes eius, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctionis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac dextera tua, et exáudi me.

Deus locútus est in sancto suo: † Lætábor, et partíbor Síchimam: * et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitúdo cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos? * et non egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Exáudi, Deus, deprecationem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxíarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sǎcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti orationem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adícies: * annos eius usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sǎculum sǎculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Ant. A timore.

Nonne Deo subiécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfici-tis unívseri vos: tamquam parieti inclináto et macería depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregatió pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adiútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque iuxta ópera sua.

Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: † sic in sancto appáruí tibi, * ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, † in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, † adhæsit ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, † introíbunt in inferióra terræ: * tradén-tur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, † laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Exáudi, Deus, orationem meam cum dépre-cor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas:
* intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent
in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt:
* firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: *
dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt
scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et ex-
altábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ
eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ
eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos:
* et tímuít omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta
eius intellexérunt.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in
eo: * et laudabúntur omnes recti corde.

Te decet hymnus, Deus, in Sion: * et tibi
reddétur votum in Ierúsalem.

Exáudi oratióem meam: * ad te omnis
caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos:
* et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus quem elegisti et assumpsisti: * in-
habitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ, sanctum
est templum tuum: * mirábile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: * spes
ómnium finium terræ et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínc-
tus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris
sonum flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes, et timébunt qui
hábitant téminos a signis tuis: * éxítus
matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * mul-
tiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; parásti
cibum illórum: * quóniam ita est præparatio
eius.

Rivos eius inébria múltiplica genímína
eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérmínans.

Benedices coronæ anni benignitátis tuæ:
* et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti: * et exsul-
tatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium et valles
abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim
hymnum dicent.

Ant. A timore inimici eripe Domine animam
meam.

Ant. In ecclesiis.

Tubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite
nómini eius: * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam terríbília sunt ópera
tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ men-
tiéntur tibi inimici tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: *
psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in
consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine
pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui domináture in virtúte sua in ætér-
num, óculi eius super Gentes respíciunt: * qui
exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et
audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et
non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos
examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribu-
latiões in dorso nostro: * imposuísti hómines
super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et
eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocáustis: *
reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia
mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne
mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum in-
cénso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes, qui
timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi
sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non
exáudiet Dóminus.

Propterea exáudívit Deus, * et atténdit
voci deprecatióis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratióem meam, et misericórdiam suam a me.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam, * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam iúdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dirígis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci eius, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, deficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásun: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentatæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, mília lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotidie: * próspere iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi: * et Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in sángine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingrédus tuos, Deus: * ingrédus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes coniúcti psalléntibus: * in médio iuvenulárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Béniamin adolescéntulus: * in mentis excéssu.

Príncipes Iuda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Ierúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio tau-
rórurum in vaccis populórurum: * ut exclú-
dant eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa Gentes, quæ bella volunt: vénient
legáti ex Ægýpto: * Æthiópia præveniet manus
eius Deo.

Regna terræ, cantáte Deo: * psállite
Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum
cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date
glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius,
et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël
ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ,
* benedíctus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicite Domino.

In Laudes Ant. Amplius lava me Domine ab in-
iusticia mea. *Miserere.*

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. *Te decet
hymnus.*

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus
meus. *Deus deus meus.*

Ant. Dominus iudicabit fines terre. *Exsultavit
cor meum.*

Ant. Celi celorum laudate deum. *Laudate
dominum.*

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu
omnium qui nos oderunt. *Benedictus dominus.*

Ant. Domine deus.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt
aquæ usque ad ánimam meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est
substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempéstas
demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt
fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero
in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis
mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me in-
imíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc ex-
solvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et
delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui expéctant te,

Dómine, * Dómine virtútum

Non confundántur super me * qui quærunt
te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium:
* opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et
peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt su-
per me.

Et opéruí in ieiúnio ánimam meam: * et
factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et
factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant
in porta: * et in me psallébant qui bibébant
vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine:
* tempus benepláciti, Deus.

In multitudine misericórdiæ tuæ exáudi
me, * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infigar: * libera
me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis
aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, †
neque absórbeat me profúndum: * neque
úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est
misericórdia tua: * secúndum multitudine
miseratiónum tuárum respice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: *
quóniam tribulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam: *
propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et con-
fusióne meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant
me: * impropérium expectávit cor meum, et
misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non
fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti
mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum,
* et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et
dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eórum desérta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum adidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in iustítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum iustis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Videant páuperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit páuperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli et terra, * mare et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * et ædificábuntur civitátes Iuda.

Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte acquirént eam.

Et semen servórum eius possidébit eam: * et qui díligunt nomen eius, habitábunt in ea.

Deus, in adiutorium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréantur, * qui quæerunt ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quæerunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus, ádiuva me.

Adiutor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Ant. Domine deus in adiutorium meum intende.

Ant. Esto michi.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum: * ut salvum me fácias.

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem ágéntis et iníqui:

Quóniam tu es paciéntia mea, Dómine: * Dómine, spes mea a iuventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: † tamquam prodígium factus sum multis: * et tu adiutor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnítudinem tuam.

Ne proíicias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.

Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus, in auxiliúm meum respice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes animæ meæ: * operiántur confusióne et pudóre, qui quæerunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adiíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et iustítiam tuam, Deus, † usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israë̃l.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunť mala mihi.

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam filio regis.

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciét filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus eius iustítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit páuperem a poténťe: * et páuperem, cui non erat adiútor.

Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum salvas fáciét.

Ex usúris et iniquitáťe rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábíæ, † et adorábunt de ipso semper: * tota die benedícet ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, † superextollétur super Líbanum

fructus eius: * et florébunt de civitáťe sicut fenum terræ.

Sit nomen eius benedíctum in sácula: * ante solem pérmanet nomen eius.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israë̃l, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen maiestátis eius in ætérnum: * et replébitur maiestáťe eius omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

Quam bonus Israë̃l Deus, * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hómínium non sunt: * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuít eos supérbia, * opérťi sunt iniquitáťe et impietáťe sua.

Pródiit quasi ex ádipe iníquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúťi sunt nequítiam: * iniquitáťem in excélso locúťi sunt.

Posuérunt in cælum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa iustificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas.

Et fui flagellátus tota die, * et castigáťio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natióne filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me.

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: *
deiecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in desolatiónem,
súbito defecérunt: * periérunt propter iniqui-
tátem suam.

Velut sómnum surgéntium, Dómine, * in
civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédi-
ges.

Quia inflammátum est cor meum, et renes
mei commutáti sunt: * et ego ad níhilum redác-
tus sum, et nescívi.

Ut iuméntum factus sum apud te: * et ego
semper tecum.

Tenuísti manum dexteram meam: † et in
voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória sus-
cepísti me.

Quid enim mihi est in cælo? * et a te quid
vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus
cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt:
* perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: *
pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas,
* in portis filiæ Sion.

Ut quid, Deus, repulísti in finem: * irátus est
furor tuus super oves páscluæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ: * quam
possedísti ab iníitio.

Redemísti virgam hereditátis tuæ: * mons
Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in supérbias eórum in
finem: * quanta malignátus est inimícus in
sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio
solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cog-
novérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus ex-
cidérunt iánuas eius in idípsum: * in secúri et
áscia deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in
terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixerunt in corde suo cognátio eórum
simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos
Dei a terra.

Signa nostra non vídimus, iam non est
prophéta: * et nos non cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, impropérabit inimícus: *
irritat adversárius nomen tuum in finem?

Ut quid avértis manum tuam, et dexteram
tuam, * de médio sinu tuo in finem?

Deus autem Rex noster ante sácula: * op-
erátus est salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte tua mare: * con-
tribulásti cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita draconis: * dedísti
eum escam pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et torréntes * tu sic-
cásti flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricátus
es auróram et solem.

Tu fecísti omnes términos terræ: *
æstátem et ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius, inimícus impropéravit
Dómino: * et pópulus insípiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi, *
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in
finem.

Réspice in testaméntum tuum: * quia re-
pléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus in-
iquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúsus: *
pauper et inops laudábunt nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica causam tuam: *
memor esto impropériórum tuórum, eórum
quæ ab insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum:
* supérbia eórum, qui te odérunt, ascéndit
semper.

Ant. Liberasti virgam hereditatis tue.

Ant. In Israel.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, et
invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero
tempus, ego iustítias iudicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant
in ea: * ego confirmávi colúmnas eius.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et
delinquentibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: *
nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a désertis móntibus: * quóniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúmtamen fæx eius non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sáeculum: * cantábo Deo Iacob.

Et ómnia cónua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur cónua iusti.

Notus in Iudæa Deus: * in Israël magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitatio eius in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum: * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirábiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipientes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Iacob, * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti iudícium: * terra trémuit et quíevit.

Cum exsúrgeret in iudícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Tu es deus.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: † memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum proiciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatione in generationem?

Aut obliviscétur miseréri Deus: * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio dexteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in sancto via tua: † quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios Iacob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Atténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiones ab inítio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum: * in generatione áltera.

Narrátes laudes Dómini, et virtútes eius: * et mirabília eius, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Iacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota

fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generátio ál-
tera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et nar-
rábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, et non
obliviscántur óperum Dei: * et mandáta eius
exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generátio
prava et exásperans.

Generátio, quæ non diréxit cor suum: * et
non est créditus cum Deo spíritus eius.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes ar-
cum: * conversi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et
in lege eius noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactorum eius: * et
mirábiliū eius quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirábilia in
terra Ægýpti: * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et stá-
tuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte
in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit
eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit
tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in
iram excitavérunt Excésum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut
péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixerunt:
Numquid póterit Deus paráre mensam in
desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt
aquæ: * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut
paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis
accénsus est in Iacob, et ira ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in Deo: * nec sper-
avérunt in salutári eius:

Et mandávit núbibus désuper: * et iánuas
cæli apérui.

Et pluit illis manna ad manducándum: * et
panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo, *
cibária misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de cælo: * et indúxit in
virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut púlverem carnes:
* et sicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio castrórum eórum:
* circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis,
et desidérium eórum áttulit eis: * non sunt
fraudáti a desidério suo.

Adhuc escæ eórum erant in ore ipsórum:
* et ira Dei ascéndit super eos

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Is-
raël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et
non credidérunt in mirábilibus eius.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et
anni eórum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et
revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adiútor est
eórum: * et Deus excélsus redemptor eórum
est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua
sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo:
* nec fidéles hábiti sunt in testaménto eius.

Ipse autem est miséricors, et propítius fiet
peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et
non accéndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus
vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, *
in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et conversi sunt, et tentavérunt Deum: *
et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die qua
redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et
prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem flúmina eórum:
* et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos:
* et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et
labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine véneas eórum: * et
moros eórum in pruína.

Et trádedit grándini iuménta eórum: * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatióem, et iram, et tribulatióem: immisiónes per ángeles malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit dextera eius.

Et eiécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funiculo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum: * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprexit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus: * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Ioseph: * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Iuda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sácula.

Et elégit David, servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post foetántes acépít eum,

Páscere Iacob, servum suum, * et Israël, hereditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis mirabilia.

Ant. Propítius.

Deus, venérunt Gentes in hereditátem tuam, polluéruñ templum sanctum tuum: * posuéruñ Ierúsalem in pomórum custódiam.

Posuéruñ morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt ságuinem eórum tamquam aquam in circúitu Ierúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo, Dómine, irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Iacob: * et locum eius desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eorum: * impropérium ipsorum, quod exprobraverunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves páscae tuæ, * confitébimur tibi in sáeculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitur laudem tuam.

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Béniamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quousque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradicióem vicinis nostris: * et inimíci nostri subsannaverunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Vineam de Ægýpto transtulísti: * eiecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneteris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radices eius, et implévit terram.

Opéruit montes umbra eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum, convértere: * respice de cælo, et vide, et vísitá vineam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit dextera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa: * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ: * et super filium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto peccatis nostris Domine.

In Laudes Ant. Tibi soli peccavi Domine miserere mei. *Miserere.*

Ant. Domine refugium factus es nobis. *Domine refugium.*

Ant. In matutinis domine meditabor in te. *Deus deus meus.*

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. *Cantemus domino.*

Ant. In sanctis eius laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. In sanctitate serviamus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. *Benedictus dominus.*

Ant. Exultate.

Exultáte Deo, adiutori nostro: * iubiláte Deo Iacob.

Súmte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium iucúndum cum cithara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestrae.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum eius: * manus eius in cóphino serviérunt.

In tribulatione invocásti me, et liberávi te: † exaudívi te in abscondito tempestátis: * probávi te apud aquam contradiciónis.

Audi, pópulus meus, et contestábor te: † Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, * neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eorum: * ibunt in adinventiúnibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eorum humiliásem: * et super tribulántes eos misíssem

manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǽcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et pupíllo: * húmílem, et páuperem iustificáte.

Erípite páuperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémíni: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, iúdica terram: * quóniam tu hereditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exultate deo adiutori nostro.

Ant. Tu solus.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris, Deus.

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixerunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimíter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutórium filiis Lot.

Fac illis sicut Má dian, et Sísaræ: * sicut Iabin in torrén te Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut ster-cus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee, et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hereditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante faciém venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persecúeris illos in tempestá te tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sǽculum sǽculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea: * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sǽcula sǽculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxílium abs te: † ascensió nes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor † ibunt de virtú te in virtú tem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratió nem meam: * áuribus pércepe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in faciém Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super millia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in in-nocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Tu solus altissimus super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

Benedixisti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * ope-ruísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignationis tuæ.

Convérte nos, Deus, salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióne?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * iustítia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et iustítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Iustítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Inclína, Dómine, aurem tuam, et exáudi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei, Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: † lætífica ánimam servi tui, * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, suávis et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pèrcipe, Dómine, oratióne meam: * et inténde voci deprecationis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis, Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te, Dómine: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirábilia: * tu es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in via tua, † et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine, Deus meus, in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum.

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus iníqui insurrexérunt super me, † et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu, Dómine, Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et vèrax.

Réspice in me, et miserére mei, † da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, † ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu, Dómine, adiuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine terram tuam.

Ant. Fundamenta.

Fundaménta eius in móntibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Iacob.

Gloríosa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: † Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et princípum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium: * habitátio est in te.

Dómine, Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, † quorum non es memor ámplius: * et ipsi de

manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlcro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et iustítia tua in terra obliviónis?

Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid, Dómine, repéllis orationem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a iuventute mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine, * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra: † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcedent faciém tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, † et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúptio nostra, * et Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: † Pósui adiutórium in poténte: * et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David, servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo: * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídám a faciē ipsíus inimícos eius: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius: * et in flumínibus dexteram eius.

Ipsé invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum: * excélsum præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáeculum sáeculi semen eius: * et thronum eius sicut dies cæli.

Si autem derelíquerint filii eius legem meam: * et in iudíciis meis non ambuláverint.

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodíerint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciám ír-rita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David mén-tiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládii eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antiquæ, Dómine: * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum: * quod continui in sinu meo multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sáeculo et usque in sáeculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímmini, filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ præteríit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sáeculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Dexteram tuam sic notam fac: * et eruditos corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dírige super

nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

Qui hábitat in adiutório Altíssimi, * in protectione Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspéro.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem millia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributióem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum ipso sum in tribulatióne: * erípiam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo, Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum, Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, † quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Iustus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus, Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Dóminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sáeculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vó-cibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * usquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur iniustítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intelligite, insipientes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adiúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adiuvábat me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam iusti: * et ságuinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium: * et Deus meus in adiutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: † et in malítia eórum dispédet eos: * dispédet illos Dóminus Deus noster.

Veníte, exsultémus Dómino; * iubilémus Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem eius in confes-sióne, * et in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus Dóminus, * et rex magnus super omnes deos.

Quia in manu eius sunt omnes fines terræ, * et altitúdines móntium ipsíus sunt;

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit il-lud, * et siccam manus eius formavérunt.

Veníte, adorémus, et procidámus, * et plorémus ante Dóminum qui fecit nos:

Quia ipse est Dóminus Deus noster, * et nos pópulus páscuæ eius, et oves manus eius.

Hódie si vocem eius audiéritis, * nolíte ob-duráre corda vestra

Sicut in irritatióne, secúndum diem ten-tatiónis in desérto, † ubi tentavérunt me pa-tres vestri: * probavérunt me, et vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis offénsus fui generatióni illi, * et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognovérunt vias meas: ut iurávi in ira mea: * Si introíbunt in réquiem meam.

Ant. Benedictus Dominus in eternum.

Ant. Cantate.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini eius: * annuntiáte de die in diem salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes glóriam eius, * in ómnibus pópulis mirabília eius.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu eius: * sanctimónia et magnificéntia in sancti-ficatióne eius.

Afférte Dómino, pátriæ Géntium, † afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini eius.

Tóllite hóstias, et introíte in átria eius: * adoráte Dóminum in átrio sancto eius.

Commovéatur a fácie eius univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * iudicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra: † com-moveáture mare et plenitúdo eius: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit iu-dicáre terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Dóminus regnávít exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflam-mábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgura eius orbi terræ: * vidit et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculp-tília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et con-fitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudes Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. *Miserere.*

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. *Domine exaudi.*

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. *Deus deus meus.*

Ant. Domine audiavi auditum tuum et timui. *Domini audiavi.*

Ant. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto. *Benedictus dominus.*

Ant. Quia mirabilia.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirábília fecit.

Salvávít sibi délixtera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávít iustítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicabit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terribile, et sanctum est: * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus eius: * et Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in cólúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilate.

Iubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessióne, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem et generatióem véritas eius.

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatióes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit supérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Iubilare deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

Dómine, exáudi oratióem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulo, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitudinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsum me iurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatióis tuæ: * quia elevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine: * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratióem humílium: * et non sprexit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * et pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret filios interemptórum.

Ut annúntiet in Sion nomen Dómini: * et laudem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum: * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Ínitio tu, Dómine, terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutantur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt: * et semen eorum in saeculum dirigetur.

Benedic, anima mea, Domino: * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto eius.

Benedic, anima mea, Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilae iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus: * et iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem caeli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, † misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: † homo, sicut foenum dies eius, * tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab aeterno, * et usque in aeternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum eius.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in caelo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli eius: † potentes virtute, facientes verbum illius, * ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedicite Domino, omnes virtutes eius: * ministri eius, qui faciunt voluntatem eius.

Benedicite Domino, omnia opera eius: † in omni loco dominationis eius, * benedic, anima mea, Domino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

Benedic anima mea, Domino: * Domine, Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem, et decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens caelum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: * et ministros tuos ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in saeculum saeculi.

Abysus, sicut vestimentum, amictus eius: * super montes stabunt aquae.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitru tui formidabunt.

Ascendunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgrediuntur: * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquae.

Potabunt omnes bestiae agri: * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres caeli habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Producens foenum iumentis: * et herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * et vinum laetificet cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: * et panis cor hominis confirmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani,
quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes
excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit oc-
cásu suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa
pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápian: * et
quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in
cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad oper-
atióne suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua,
Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta
est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus:
* illic reptília, quorum non est número.

Animália pusilla cum magnis: * illic naves
pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum
ei: * ómnia a te expéctant ut des illis escam in
témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te
manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur:
* áuferes spíritum eórum, et deficient, et in
púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et
renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sáeculum: * lætábitur
Dóminus in opéribus suis:

Qui respicit terram, et facit eam trémere:
* qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam
Deo meo, quámdu sum.

Iucúndum sit ei elóquium meum: * ego
vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita
ut non sint: * bédedic, ánima mea, Dómino.

onfitémini Dómino, et invocáte nomen
eius: * annuntiáte inter Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia
mirabília eius.

Laudámini in nómine sancto eius: * læté-
tur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: *
quærite fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium eius, quæ fecit: *
prodígia eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi eius: * filii Iacob,
elécti eius.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univér-
sa terra iudicia eius.

Memor fuit in sáeculum testaménti sui: *
verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et iu-
raménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in præcéptum: * et
Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, *
funiculum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et
incolæ eius:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et
de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hómínem nocére eis: * et cor-
rípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in
prophétis meis nolite malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne
firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúm-
datus est Ioseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes eius,
ferrum pertransiit ánimam eius * donec veníret
verbum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: *
misit rex, et solvit eum; princeps populórum,
et dimísit eum.

Constituit eum dóminum domus suæ: * et
príncipem omnis possessiόνis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetíp-
sum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Iacob
accola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et
firmávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum
eius: * et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron,
quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et
prodigiórum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit: * et non exacerbavit sermones suos.

Convérтит aquas eorum in sanguinem: * et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas: * in penetrálibus regum ipsorum.

Dixit, et venit cœnomyia: * et cínifes in omnibus finibus eorum.

Pósuit plúvias eorum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsorum.

Et percússit véneas eorum, et ficúlneas eorum: * et contrívit lignum finium eorum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eorum: * et comédit omnem fructum terræ eorum.

Et percússit omne primogénitum in terra eorum: * primítias omnis labóris eorum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægýptus in profectióne eorum: * quia incúbuit timor eorum super eos.

Expándit nubem in protectionem eorum: * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónés Géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiant iustificatiónes eius, * et legem eius requirant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

onfitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et fáciunt iustítiam in omni témpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * vísitá nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: *

ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirábília tua: * non fuérunt mémores multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est, * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * et redémít eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis eius: * et laudavérunt laudem eius.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum eius: * et non sustinuérunt consílium eius.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto: * et tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitióne ipsórum: * et misit saturitátem in ánimas eorum.

Et irritavérunt Móysen in castris: * Aaron, sanctum Dómini.

Apérta est terra, et deglutívit Dathan: * et opéruit super congregatióne Abiron.

Et exársit ignis in synagóga eorum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * et adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægýpto, mirábília in terra Cham: terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispérderet eos: * si non Móyses, eléctus eius, stetisset in confractióne in conspéctu eius:

Ut avérteret iram eius ne dispérderet eos: * et pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo eius, et muravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto:

Et ut deiiceret semen eorum in nationibus:
* et dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor: * et
comedérunt sacrificia mortuorum.

Et irritavérunt eum in adinventiōibus
suis: * et multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, et placavit: * et cessavit
quassatio.

Et reputatum est ei in iustitiam: * in gen-
erationem et generationem usque in sempitér-
num.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictiō-
nis: * et vexatus est Moyses propter eos: quia
exacerbavérunt spiritum eius.

Et distinxit in labiis suis: * non disper-
diderunt Gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commisti sunt inter Gentes, et
didicerunt opera eorum: et serviérunt sculp-
tilibus eorum: * et factum est illis in scandalum.

Et immolavérunt filios suos, * et filias suas
dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem: *
sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum,
quas sacrificavérunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et con-
taminata est in operibus eorum: * et fornicati
sunt in adinventiōibus suis.

Et iratus est furóre Dominus in populum
suum: * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus Gentium: * et
dominati sunt eorum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimici eorum, et
humiliati sunt sub manibus eorum: * sæpe
liberavit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consilio
suo: * et humiliati sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur: * et audívit
orationem eorum.

Et memor fuit testaménti sui: * et
poenituit eum secundum multitudinem miseri-
cordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordias * in con-
spéctu omnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Domine, Deus noster: * et
cóngrega nos de nationibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et
gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a
sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis
pópulus: Fiat, fiat.

onfitemini Dómino quóniam bonus: * quó-
niam in sæculum misericórdia eius.

Dicant qui redempti sunt a Dómino, quos
redemit de manu inimici: * et de regionibus
congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et
mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: *
viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eorum in
ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de necessitatibus eorum erípuit
eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent
in civitatem habitatiōnis.

Confiteántur Dómino misericordiæ eius:
* et mirabilia eius filiis hóminum.

Quia satiávit animam inanem: * et animam
esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: *
vinctos in mendicitate et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et
consílium Altissimi irritavérunt.

Et humiliatum est in labóribus cor eorum:
* infirmati sunt, nec fuit qui adiuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de necessitatibus eorum liberávit
eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis:
* et víncula eorum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericordiæ eius:
* et mirabilia eius filiis hóminum.

Quia contrívit portas aéreas: * et vectes
férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eorum: *
propter iniustítias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est ánima
eorum: * et appropinquavérunt usque ad por-
tas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de necessitatibus eorum liberávit
eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et
erípuit eos de interitiōibus eorum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
* et mirabília eius filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera eius in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatióne in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius:
* et mirabília eius filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in desértum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salsúginem: * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit desértum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis:
* et iuménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolore.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adiúvit páuperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iniquitas oppilábit os suum.

Quis sapiens et custódiét hæc? * et intéliget misericórdias Dómini.

Ant. Visita nos Domine in salutari tuo.

Ant. Confitebor.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge, glória mea, exsúrge, psaltérium et cithara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cælos, Deus, † et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam: * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manáesses: * et Ephraim suscéptio cápitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * et non exíbis, Deus, in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Deus, laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, † et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectiόne mea.

Constítue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicátur, éxeat condemnátus: * et orátio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant filii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutantes transferantur filii eius, et mendicent: * et eiiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur foenerator omnem substantiam eius: * et diripiant alieni labores eius.

Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereatur pupillis eius.

Fiant nati eius in interitum: * in generatione una deleatur nomen eius.

In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini: * et peccatum matris eius non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, † et dispareat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, et mendicum, * et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: * et noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, † et intravit sicut aqua in interiora eius, * et sicut oleum in ossibus eius.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * et sicut zona, qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: * et qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

Libera me quia egenus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: * et excussus sum sicut locustae.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio: * et caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, et moverunt capita sua.

Adiuva me, Domine, Deus meus: * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec: * et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices: † qui insurgunt in me, confundantur: * servus autem tuus laetabitur.

Induantur qui detrahunt mihi, pudore: * et operiantur sicut diplode confusione sua.

Confitebor Domino nimis in ore meo: * et in medio multorum laudabo eum.

Quia astitit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a persecutibus animam meam.

Ant. Confitebor Domino nimis in ore meo.

In Laudes Ant. Benigne fac in bona voluntate tua Domine. *Miserere.*

Ant. Bonum est confiteri Domino. *Bonum est confiteri.*

Ant. Metuant Dominum omnes fines terre. *Deus deus meus.*

Ant. Et in servis suis Dominus miserebitur. *Audite caeli.*

Ant. In cymbalis benesonantibus laudate Dominum. *Laudate dominum.*

Ant. In viam pacis dirige nos Domine. *Benedictus dominus.*

Ant. Dixit Dominus.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum: * ex utero ante luciferum genui te.

Iuravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die irae suae reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis.

Ant. Fidelia.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: * in consilio iustorum, et congregatione.

Magna opera Domini: * exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio et magnificentia opus eius: * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, † misericors et miserator Dominus: * escam

dedit timéntibus se.

Memor erit in sǎculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hereditátem géntium: * ópera mánuum eius véritas, et iudícium.

Fidélia ómnia mandáta eius: † confirmáta in sǎculum sǎculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen eius: * in-ítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio eius manet in sǎculum sǎculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi.

Ant. In mandatis.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo eius: * et iustítia eius manet in sǎculum sǎculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et iustus.

Iucúndus homo qui miserétur et cómmo-dat, † dispónet sermónes suos in iudício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit iustus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor eius speráre in Dómino, † confirmátum est cor eius: * non commovébitur donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: † iustítia eius manet in sǎculum sǎculi, * cornu eius exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, † déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. In mandatis eius volet nimis.

Ant. Sit nomen.

Laudáte, púeri, Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǎculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cǎelos glória eius.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cǎelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

In éxitu Israél de Ægýpto, * domus Iacob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudæa sanctificátio eius, * Israél potéstas eius.

Mare vidit, et fugit: * Iordánis convérsus est retrórsum.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi, mare, quod fugisti: * et tu, Iordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes, exsultástis sicut arietes, * et colles, sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cǎelo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * nares habent, et non odorábunt.

Manus habent, et non palpábunt: † pedes habent, et non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui faciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israél sperávit in Dómino: * adiútor eórum et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adiutor eórum et protéctor eórum est,

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adiutor eórum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit nostri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israél: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum maióribus.

Adíiciat Dóminus super vos: * super vos, et super filios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc et usque in sáculum.

Ant. Nos qui vivimus benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem invéni: * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam: † misericors Dóminus, et iustus, * et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: † óculos meos a lácrimis, * pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus aurem suam michi.

Ant. Credidi.

Credidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo eius: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum eius:

O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: † tibi sacrificábo hóstiam laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli eius: * in átriis domus Dómini, in médio tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

Laudáte Dóminum, omnes Gentes: * laudáte eum, omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudate Dominum omnes gentes.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc Israél quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adiutor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adiutor: * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino: * quam confidere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino: * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, † et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis: * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: † déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas iustítiae, † ingressus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, iusti intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificátes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me fac, † o Dómine bene prosperáre: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sáeculum misericórdia eius.

Ant. Veni. Deus in nomine.

Ant. Gloria. Deus in nomine.

Ant. Deus. Deus in nomine.

Ant. Vivo ego. Deus in nomine.

Ant. Anime. Deus in nomine.

Ant. Cognoverunt. Deus in nomine.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis: * in eo quod dídici iudícia iustítiae tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelinquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repél-las me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et consid-erábo vias tuas.

In iustificatió nibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirábilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsít pavíménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Ant. Veni et libera nos deus noster.

Ant. Gloria tibi trinitas equalis una deitas et ante omnia secula et nunc et in perpetuum.

Ant. Deus exuadi orationem meam auribus percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Dominus nolo mortem peccatoris sed ut magis convertatur et vivat.

Ant. Anime impiorum fremebant adversum me et gravatum est cor meum super eos.

Ant. Cognoverunt Dominum alleluya in fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicatus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis susperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sáeculum et in sáeculum sáeculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sáeculo, Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificationes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificationes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia iustificationis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo, Dómine: *
secúndum verbum tuum.

Bonitatem et disciplinam et sciéntiam
doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqum humiliárer ego delíqui: * prop-
terea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me
iustificatiónes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas super-
bórum: * ego autem in toto corde meo scrutá-
bor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eórum: * ego
vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut dis-
cam iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri
et argénti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt
me: * da mihi intelléctum, et discam
mandata tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur:
* quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia
tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: *
secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam:
* quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia iniúste iniq-
uitatem fecerunt in me: * ego autem exercébor
in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui
novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculatum in iustifi-
caciónibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Veni Domine et noli tardare relaxa faci-
nora plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis gloria deo Patri et Filio
Sancto simul Paraclito in secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine in semita mandorum
tuorum.

Ant. Advenerunt nobis dies penitentie ad red-
imenda peccata et salvandas animas.

Ant. Iudicasti Domine causam anime mee de-
fensor vite mee Domine deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum alleluya nolite timere
alleluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Aduva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

Defecit in salutare tuum ánima mea: * et in
verbum tuum supersperávi.

Defecerunt óculi mei in elóquium tuum: *
dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * ius-
tificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies
de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: *
sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua veritas: * iníque per-
secúti sunt me, áduva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra:
* ego autem non derelíqui mandata tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica
me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pér-
manet in cælo.

In generatióem et generatióem veritas
tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat dies: * quó-
niam ómnia sérvunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc
forte períissem in humilitate mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes
tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam
iustificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérder-
ent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem: * la-
tum mandatum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? *
tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me
fecísti mandato tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia
testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandata tua
quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: *
ut custodiam verba tua.

A iudiciis tuis non declinavi: * quia tu
legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, *
super mel ori meo!

A mandatis tuis intellexi: * propterea odivi
omnem viam iniquitatis.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, * et lu-
men semitis meis.

Iuravi, et statui * custodire iudicia iustitiae
 tuae.

Humiliatus sum usquequaque, Domine: *
vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita fac,
Domine: * et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper: * et
legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi: * et
de mandatis tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia tua in
aeternum: * quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas iustifi-
cationes tuas in aeternum, * propter retribu-
tionem.

Iniquos odio habui: * et legem tuam dilexi.
Adiutor et susceptor meus es tu: * et in
verbum tuum supersperavi.

Declinate a me, maligni: * et scrutabor
mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, et
vivam: * et non confundas me ab expectatione
mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditabor
in iustificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes a iudiciis tuis:
* quia iniusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores
terræ: * ideo dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas: * a
iudiciis enim tuis timui.

Feci iudicium et iustitiam: * non tradas me
calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum: * non
calumniéntur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum: *
et in eloquium iustitiae tuae.

Fac cum servo tuo secundum misericor-
diam tuam: * et iustificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléc-
tum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine: * dissipaverunt
legem tuam.

Ideo dilexi mandata tua, * super aurum et
topazion.

Propterea ad omnia mandata tua
dirigebat: * omnem viam iniquam odio habui.

Ant. Tuam Domine excita potentiam et veni ad
salvandum nos.

Ant. Gloria laudis resonet in ore omnium pa-
tri geniteque pro spiritui sancto pariter resultet
laude perenni.

Ant. Adiuva me et salvus ero Domine.

Ant. Commendemus nosmetipsos in multa pa-
tientia in ieiuniis multis per arma iusticie.

Ant. Popule meus quid feci tibi aut quid mo-
lestus fui responde michi.

Ant. Ecce ego vobiscum sum alleluya omnibus
diebus alleluya.

Ant. In tuo.

Ant. Ex quo.

Ant. Aspice.

Ant. Per arma.

Ant. Numquid redditur.

Ant. Noli flere.

Mirabilia testimonia tua: * ideo scrutata est
ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat: *
et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum: * quia
mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere mei: * secun-
dum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium
tuum: * et non dominetur mei omnis iniustitia.

Rédime me a calumniis hominum: * ut
custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum:
* et doce me iustificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: *
quia non custodierunt legem tuam.

Iustus es, Domine: * et rectum iudicium
tuum.

Mandasti iustitiam testimonia tua: * et ver-

itatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer: * et servus tuus dilexit illud.

Adolescens sum ego et contemptus: * iustificationes tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in aeternum: * et lex tua veritas.

Tribulatio, et angustia invenerunt me: * mandata tua meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua in aeternum: * intellectum da mihi, et vivam.

Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domine: * iustificationes tuas requiram.

Clamavi ad te, salvum me fac: * ut custodiam mandata tua.

Praveni in maturitate, et clamavi: * quia in verba tua superseravi.

Praveni oculus mei ad te diluculo: * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundum misericordiam tuam, Domine: * et secundum iudicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Domine: * et omnes viae tuae veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis: * quia in aeternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, et redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe a peccatoribus salus: * quia iustificationes tuas non exquiesierunt.

Misericordiae tuae multae, Domine: * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me: * a testimoniis tuis non declinavi.

Vidi praevaricantes, et tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine: * in misericordia tua vivifica me.

Principium verborum tuorum, veritas: * in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae.

Princes persecuti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidavit cor meum.

Laborabo ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum: * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, * super iudicia iustitiae tuae.

Pax multa diligentibus legem tuam: * et non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine: * et mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua: * et dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, et testimonia tua: * quia omnes viae meae in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: * iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, * cum docueris me iustificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua aequitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine: * et lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te: * et iudicia tua adiuvabunt me.

Erravi, sicut ovis, quae perii: * quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Ant. In tuo adventu erue nos Domine.

Ant. Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula.

Ant. Aspice in me Domine et miserere mei.

Ant. Per arma iusticie virtutis dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

Ant. Numquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam anime mee.

Ant. Noli flere Maria alleluia resurrexit Dominus alleluia.

Ant. Clamavi.

Ad Dominum cum tribulaberer clamavi: * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi *
ad linguam dolosam?

Sagittæ potētis acutæ, * cum carbónibus
desolatoriis.

Heu mihi! quia incolatus meus prolongatus est: † habitavi cum habitantibus Cedar: *
multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacificus: * cum loquébar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Clamavi et exaudivit me.

Ant. Auxilium.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet
auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino, * qui fecit
cælum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: *
neque dormitet qui custodit te.

Ecce, non dormitabit neque dormiet, * qui
custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio
tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per
noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: *
custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Auxilium meum a Domino.

Ad Mag. Ant. Magnificat anima mea Dominum.
Magnificat.

Ant. In domum.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: *
In domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in atriis tuis,
Ierusalem.

Ierusalem, quæ ædificatur ut civitas: *
cuius participatio eius in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus
Domini: * testimonium Israël ad confitendum
nómini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes
super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Ierusalem: * et
abundantia diligéntibus te:

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in
túribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, *
loquébar pacem de te:

Propter domum Domini, Dei nostri, *
quæsi vi bona tibi.

Ant. In domum Domini letantes ibimus.

Ant. Qui habitas.

Ad te levavi oculos meos, * qui habitas in
cælis.

Ecce sicut oculi servorum, * in manibus
dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ
suæ: * ita oculi nostri ad Dominum, Deum nos-
trum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri, Domine, miserere nostri:
* quia multum repléti sumus despectione:

Quia multum repléta est anima nostra: *
opprobrium abundantibus, et despectio super-
bis.

Ant. Qui habitas in celis miserere nobis.

Ant. Adiutorium.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc
Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis,

Cum exsurgerent homines in nos, * forte
vivos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor eorum in nos, * fór-
sitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiit anima nostra: *
forsitan pertransisset anima nostra aquam in-
tolerabilem.

Benedictus Dominus * qui non dedit nos,
in captiōnem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de
laqueo venantium.

Laqueus contritus est, * et nos liberati
sumus.

Adiutorium nostrum in nómine Domini, *
qui fecit cælum et terram.

Ant. Adiutorium nostrum in nomine Domini.

Ant. Bene fac.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: *
non commovebitur in ætérnum, qui habi-
tat in Ierusalem.

Montes in circúitu eius: † et Dominus in
circúitu pópuli sui, * ex hoc nunc et usque in
sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam pec-
catorum super sortem iustorum: * ut non ex-
tendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Bénéfac, Dómine, bonis, * et rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israël.

Ant. Bene fac Domine bonis et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Ad Mag. Ant. Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. *Magnificat.*

Ant. Beatus vir.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beatus vir qui implevit desiderium suum.

Ant. Beati.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum: * pacem super Israël.

Ant. Beati omnes qui timent Dominum.

Ant. Benediximus.

Sæpe expugnávérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnávérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus iustus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsus omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit: * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Benediximus vobis in nomine Domini.

Ant. De profundis.

De profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes: * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël: * ex ómnibus iniquitatibus eius.

Ant. De profundis clamavi ad te Domine.

Ant. Speret.

Domine, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre sua: * ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino: * ex hoc nunc et usque in saeculum.

Ant. Speret Israel in Domino.

Ad Mag. Ant. Respexit humilitatem meam Domine deus meus. *Magnificat.*

Ant. Et omnis.

Memento, Domine, David, * et omnis mansuetudinis eius:

Sicut iuravit Domino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introiero in tabernaculum domus meae, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dederò somnum oculis meis, * et palpebris meis dormitationem:

Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Iacob.

Ecce audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvae.

Introibimus in tabernaculum eius: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

Surge, Domine, in requiem tuam, * tu et arca sanctificationis tuae.

Sacerdotes tui induantur iustitiam: * et sancti tui exsultent.

Propter David, servum tuum: * non avertas faciem Christi tui.

Iuravit Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum: * et testimonia mea haec, quae docebo eos.

Et filii eorum usque in saeculum: * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.

Haec requies mea in saeculum saeculi: * hic habitabo, quoniam elegi eam.

Vidua eius benedicens benedicam: * pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutari: * et sancti eius exultatione exsultabunt.

Illuc producam cornu David: * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione: * super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis eius.

Ant. Ecce quam bonum.

Ecce quam bonum, et quam iucundum * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti eius: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in saeculum.

Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini:

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit caelum et terram.

Ant. Ecce quam bonum et quam iocundum.

Ant. Omnia.

Laudate nomen Domini, * laudate, servi Domini.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus: * psallite nomini eius, quoniam suave.

Quoniam Iacob elegit sibi Dominus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * et Deus noster praee omnibus diis.

Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit in caelo, et in terra, * in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terrae: * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: * qui percussit primogenita Aegypti ab homine

usque ad pecus.

Et misit signa, et prodígia in médio tui, Ægypte: * in Pharaónem, et in omnes servos eius.

Qui percússit gentes multas: * et occídít reges fortes:

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditátem, * hereditátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatióem et generatióem.

Quia iudicábit Dóminus pópulum suum: * et in servis suis deprecábitur.

Simulácula Géntium argéntum et aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquéntur: * óculos habent, et non vidébunt.

Aures habent, et non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea: * et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël, benedicite Dómino: * domus Aaron, benedicite Dómino.

Domus Levi, benedicite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedicite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Ierúsalem.

Ant. Omnia quecunque voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam.

Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui divísit Mare Rubrum in divisióes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israël per médium eius: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et occídít reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quoniam in eternum misericordia eius.

Ant. Ymnum.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxerunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * obliuióni detur délixtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípío lætítiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem.

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retribuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ymnum cantate nobis de canticis Syon.

Ad Mag. Ant. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltavit humilíes Christum confitentes. *Magnificat.*

Ant. In conspectu.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retribuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sáculum: * ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus.

Ant. Domine.

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiόnem meam, et resurrectiόnem meam.

Intellexísti cogitatiόnes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me délixtera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátió mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: † mirábilia ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferiórius terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres: * viri sanguinum, declináte a me.

Quia dicitis in cogitatione: * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam? * et super inimicos tuos tabescébam?

Perfecto odio oderam illos: * et inimici facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in me est: * et deduc me in via aeterna.

Ant. Domine probasti me et cognovisti me.

Ant. A viro.

Eripe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituébant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi:

Et funes extenderunt in laqueum: * iuxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meae.

Domine, Domine, virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: † cogitaverunt contra me, * ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, † in ignem deicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum iniustum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Domine.

Ant. Domine.

Domine, clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae: * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in benelacitis eorum: * absorpti sunt iuncti petrae iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: † quia ad te, Domine, Domine, oculi mei: * in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo eius peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Ant. Domine clamavi ad te exaudi me.

Ant. Portio.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Effundo in conspectu eius orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum: * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me: * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, † dixi: Tu es spes mea, * portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecutibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Ad Mag. Ant. Suscepit deus Israel puerum suum sicut locutus est Abraham et semini eius

et exaltavit humiles usque in seculum. *Magnificat.*

Dómine, exáudi oratióem meam: † áuribus pèrcepe obsecratióem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sæculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispèrdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego servus tuus sum.

Ant. Benedictus.

Benedictus Dóminus, Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * et dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, et refúgium meum: * suscèptor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus est: * dies eius sicut umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos tuos, et descende: * tange montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem, et dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, et conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, † éripe me, et libera me de aquis multis: * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est vanitátem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Deus, cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério, decachórdo psallam tibi.

Qui das salutem régibus: * qui redemísti David, servum tuum, de gládio maligno: éripe me.

Et érue me de manu filiórum alienórum, † quorum os locútum est vanitátem: * et dextera eórum, dextera iniquitátis.

Quorum filii, sicut novellæ plantatiónes * in iuventúte sua.

Filiæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.

Promptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum foetósæ, abundántes in egrésibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ant. Benedictus Dominus deus meus.

Ant. In eternum.

Exaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miseratiónes eius super ómnia ópera eius.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimam benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat: † et deprecationem eórum exáudiet: * et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispédet.

Laudatióne Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. In eternum et in seculum seculi.

Ant. Laudabo.

Lauda, ánima mea, Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiútor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit

cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, † facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illuminat cæcos.

Dóminus érigit elisos: * Dóminus diligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupillum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispédet.

Regnabit Dóminus in sæcula, Deus tuus, Sion, * in generatióne et generatióne.

Ant. Laudabo deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit iucúnda, decóraque laudatio.

Ædificans Ierúsalem Dóminus: * dispersiones Israël congregábit.

Qui sanat contritos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitudinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus eius: * et sapiéntiæ eius non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humilians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psálite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fenum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat iumentis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia eius.

Ant. Deo nostro iocunda sit laudatio.

Ant. Lauda.

Lauda, Ierúsalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínere spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris eius quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus eius, et fluent aquæ.

Qui annútiat verbum suum Iacob: * iustítias, et iudícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni: * et iudícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Iherusalem Dominum.

Laudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli eius: * laudáte eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et luna: * laudáte eum, omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli cælórum: * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sáeculum sáeculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procel-lárum: * quæ faciunt verbum eius:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérsa pécora: * serpéntes, et volúcris pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes iúdices terræ.

Iúvenes, et vírgines, † senes cum iunioribus laudent nomen Dómini: * quia exaltatum est nomen eius solius.

Conféssio eius super cælum et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Cantáte Dómino canticum novum: * laus eius in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíctam in natióinibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut faciánt in eis iudícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis eius.

Laudáte Dóminum in sanctis eius: * laudáte eum in firmaménto virtútis eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitudínis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: † laudáte eum in cýmbalis iubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

benedicite

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: † et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiões eius: * mementóte quóniam excélsus est nomen eius.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsulta et lauda habitatio Sion: * quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum. * Dixi: Non vidēbo Dōminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hōminem ultra, * et habitatōrem quietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est a me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisā est velut a texente, vita mea: † dum adhuc ordīrer, succidit me: * de mane usque ad vesp̄eram finies me.

Sperābam usque ad mane, * quasi leo sic contrivit ōmnia ossa mea:

De mane usque ad vesp̄eram finies me: † sicut pullus hirūdinis sic clamābo, * meditabor ut colūmba:

Attenuāti sunt ōculi mei, * suspiciētes in excelsūm.

Dōmine, vim patior, respōde pro me. * Quid dicam, aut quid respondēbit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitābo tibi omnes annos meos * in amaritūdine animæ meæ.

Dōmine, si sic vivitur, et in tālibus vita sp̄itus mei, † corripies me, et vivificabis me. * Ecce, in pace amaritūdo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non perīret: * proiecasti post tergum tuum ōmnia peccāta mea.

Quia non infērnus confitēbitur tibi, † neque mors laudābit te: * non exspectābunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitēbitur tibi, sicut et ego hōdie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dōmine, salvum me fac * et psalmos nostros cantābimus cunctis diēbus vitæ nostræ in domo Dōmini.

Exultāvit cor meum in Dōmino, * et exaltatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos: * quia lætata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est Dōminus: † neque enim est alius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, * gloriāntes:

Recédant vètera de ore vestro: † quia Deus scientiarum, Dōminus est, * et ipsi præparantur cogitationes.

Arcus fòrtium superatus est, * et infirmi accincti sunt róbore.

Replēti prius, pro pānibus se locaverunt: * et famēlici saturāti sunt.

Donec stérilis péperit plūrimos: * et quæ multos habēbat filios, infirmāta est.

Dōminus mortificat et vivificat, * dedūcit ad inferos et reducit.

Dōminus pāuperem facit et ditat, * humiliat et sūblevat.

Sūscitat de pulvere egēnum, * et de stercore elevat pāuperem:

Ut sēdeat cum principibus, * et solum glóriæ tēneat.

Dōmini enim sunt cārdines terræ, * et pōsuit super eos orbem.

Pedes sanctorum suorum servabit, † et impii in tēnebris conticēscent: * quia non in fortitūdine sua roborābitur vir.

Dōminum formidābunt adversārii eius: * et super ipsos in cælis tonābit:

Dōminus iudicābit fines terræ, † et dabit impérium regi suo, * et sublimābit cornu Christi sui.

Cantēmus Dōmino: gloriōse enim magnificatus est, * equum et ascensorem deiēcit in mare.

Fortitūdo mea, et laus mea Dōminus, * et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificābo eum: * Deus patris mei, et exaltābo eum.

Dōminus quasi vir pugnātor, † Omnipotens nomen eius. * Currus Pharaōnis et exercitum eius proiēcit in mare.

Elēcti principes eius submersi sunt in Mari Rubro: * abyssi operuerunt eos, descendērunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Dōmine, magnificāta est in fortitūdine: † dextera tua, Dōmine, percussit inimicum. * Et in multitūdine glóriæ tuæ deposuisti adversārios tuos:

Misisti iram tuam, quæ devorāvit eos sicut stīpulam. * Et in sp̄itu furōris tui congregatæ

sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * congregatæ sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar et comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea:

Evaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus, Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis, faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam, et devoravit eos terra. * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti:

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, † robustos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, * in magnitudine brachii tui:

Fiant immobiles quasi lapis, † donec pertranseat populus tuus, Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, et plantabis in monte hereditatis tuæ, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es, Domine:

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmaverunt manus tuæ. * Dominus regnabit in æternum et ultra.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus et equitibus eius in mare: * et reduxit super eos Dominus aquas maris:

Filii autem Israël ambulaverunt per siccum * in medio eius.

Domine, audivi auditionem tuam, * et timui. Domine, opus tuum, * in medio annorum vivifica illud:

In medio annorum notum facies: * cum iratus fueris, misericordiae recordaberis.

Deus ab Austro veniet, * et sanctus de monte Pharan:

Operuit cælos gloria eius: * et laudis eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: * cornua in manibus eius:

Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante faciem eius ibit mors.

Et egrediatur diabolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit gentes: * et contriti sunt montes sæculi.

Incurvati sunt colles mundi, * ab itineribus æternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ, * turbabuntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum: * iuramenta tribubus quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ: † viderunt te, et doluerunt montes: * gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitudo manus suas levavit.

Sol, et luna steterunt in habitaculo suo, * in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram: * et in furore obstupescies gentes.

Egressus es in salutem populi tui: * in salutem cum Christo tuo.

Percussisti caput de domo impii: * denudasti fundamentum eius usque ad collum.

Maledixisti sceptris eius, † capiti beliatorum eius, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exsultatio eorum * sicut eius, qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus: * a voce contremuerunt labia mea.

Ingradiatur putredo in ossibus meis, * et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis: * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovíli pecus: * et non erit arméntum in præsépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exultábo in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Audíte, cæli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, iustus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii eius in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæcine reddis Dómino, pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes singulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * maióres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam.

Constituit téminos populórum * iuxta númerum filiórú Israel.

Pars autem Dómini, pópulus eius: * Iacob funículus hereditátis eius.

Invenit eum in terra desérta, * in loco horróris et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dócuit: * et custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius fuit: * et non erat cum eo deus aliénus.

Constituit eum super excélsam terram: * ut coméderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.

Butýrum de arménto, et lac de óvibus * cum ádipe agnórum, et aríetum filiórú Basan:

Et hircos cum medúlla trítici, * et sanguinem uvæ bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus, et recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum, factórem suum, * et recéssit a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in diis aliénis, * et in abominatió nibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, et non Deo, * diis, quos ignorábant:

Novi recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit dereliquísti, * et oblítus es Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui et filia.

Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * et considerábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa est, * et infidéles filii.

Ipsi me provocavérunt in eo qui non erat Deus, * et irritavérunt in vanitatibus suis:

Et ego provocábo eos in eo qui non est pópulus, * et in gente stulta irritábo illos.

Ignis succénsus est in furóre meo, * et ardébit usque ad inférni novíssima.

Devorabítque terram cum gérmine suo, * et móntium fundaménta combúret.

Congregábo super eos mala, * et sagíttas meas complébo in eis.

Consuméntur fame, * et devorábunt eos aves morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

Foris vastábit eos gládus, et intus pavor, * iúvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciem ex homínibus memóriam eórum.

Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.

Et dicerent: Manus nostra excelsa, et non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consilio est, et sine prudentia. † Utinam sáperent, et intelligerent, * ac novíssima providérant.

Quómodo persequátur unus mille, * et duo fugent decem millia?

Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos, * et Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus noster ut dii eórum: * et inimíci nostri sunt iúdice.

De vínea Sodomórum, vínea eórum: * et de suburbánis Gomórrhæ:

Uva eórum, uva fellis, * et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eórum: * et venenum áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego retribuam in témpore, * ut labátur pes eórum:

Iuxta est dies perditionis, * et adesse festinant témpora.

Iudicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit manus, † et clausi quoque defecerunt, * residúque consúpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam?

De quorum víctimis comedébant ádipes, * et bibébant vinum libáminum:

Surgant, et opituléntur vobis, * et in necessitate vos próteant.

Vidéte quod ego sim solus, * et non sit álius Deus præter me:

Ego occídam, et ego vívere fáciam: † percútiam, et ego sanábo, * et non est qui de manu mea possit erúere.

Levábo ad cælum manum meam, et dicam: * Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * et arripúerit iudícium manus mea:

Reddam ultiónem hóstibus meis, * et his qui odérunt me retribuam.

Inebriábo sagíttas meas ságuine, * et gládus meus devorábit carnes:

De cruóre occisórum, * et de captivitate, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum eius, * quia ságuinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindictam retribuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Magnificat * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen eius.

Et misericórdia eius a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham et sémini eius in sácula.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël: * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sáculo sunt, prophetárum eius:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod iurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitate, et iustítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim ante faciém Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi eius: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem Géntium, * et glóriam plebis tuæ Israëł.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: † ut unum Deum in Trinitáte, * et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divinitas, * æquális glória, coætérna maiestas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus Sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritate compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dicere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: † unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, † nihil maius aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut iam supra dictum est, † et únitás in Trinitáte, * et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Iesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta ut credámus et confiteámur, † quia Dóminus noster Iesus Christus, Dei Fílius * Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sácula génitus: * et homo est ex substántia matris in sáculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo: * ex ánima rationáli et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra: descendit ad ínferos: * tértia die resurrexit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnípoténtis: * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgeré habent cum corpóribus suis; * et reditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, † quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, * salvus esse non póterit.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ.

Et in Iesum Christum, Fílium eius únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Virgine, Passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus:

Descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis;

Ascéndit ad cælos; sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus, miserére nobis.

Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génatrix, ora pro nobis.

Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora pro nobis.

Sancte Gábriel, ora pro nobis.

Sancte Ráphaël, ora pro nobis.

Omnes sancti Ángeli et Archángeli, oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum Spírituum órdenes, oráte pro nobis.

Sancte Iohánnes Baptista, ora pro nobis.

Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte

pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Sancte Paule, ora pro nobis.

Sancte Andréa, ora pro nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro nobis.

Sancte Iohánnes, ora pro nobis.

Sancte Thoma, ora pro nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro nobis.

Sancte Philíppe, ora pro nobis.

Sancte Bartolomæe, ora pro nobis.

Sancte Matthæe, ora pro nobis.

Sancte Symon, ora pro nobis.

Sancte Taddæe, ora pro nobis.

Sancte Matthía, ora pro nobis.

Sancte Marce, ora pro nobis.

Sancte Luca, ora pro nobis.

Sancte Bárnaba, ora pro nobis.

Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.

Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.

Sancte Stéphane, ora pro nobis.

Sancte Clemens, ora pro nobis.

Sancte Cornéli, ora pro nobis.

Sancte Cypriáne, ora pro nobis.

Sancte Lauréti, ora pro nobis.

Sancte Vincénti, ora pro nobis.

Sancte Dyonísii cum sóciis eius, orá pro nobis.

Sancte Máurici cum sóciis eius, orá pro nobis.

Sancte Sebastíane, ora pro nobis.

Sancte Thoma, ora pro nobis.

Sancte Petre, ora pro nobis.

Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.

Sancte Silvéster, ora pro nobis.

Sancte Hylári, ora pro nobis.

Sancte Martíne, ora pro nobis.

Sancte Augustíne, ora pro nobis.

Sancte Ambrósi, ora pro nobis.

Sancte Gregóri, ora pro nobis.

Sancte Nicolæe, ora pro nobis.

Sancte Domínice, ora pro nobis.

Sancte Francísce, ora pro nobis.

Sancte Hierónyme, ora pro nobis.

Sancte Benedícte, ora pro nobis.

Sancte Antóni, ora pro nobis.

Omnes sancti Confessóres, oráte pro nobis.

Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.

Sancta Felícitas, ora pro nobis.

Sancta Perpétua, ora pro nobis.

Sancta Agatha, ora pro nobis.
 Sancta Lúcia, ora pro nobis.
 Sancta Agnes, ora pro nobis.
 Sancta Cæcília, ora pro nobis.
 Sancta Katharína, ora pro nobis.
 Omnes sanctæ Vírgines, oráte pro nobis.
 Omnes Sancti, intercédite pro nobis.
 Propítius esto, parce nobis, Dómine.
 Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
 A damnatióne perpétua, libera nos, Dómine.
 Ab imméntibus peccatórum nostrórum periculis, libera nos, Dómine.
 Ab infestationibus dæmonum, libera nos, Dómine.
 Ab omni immundicia mentis et córporis, libera nos, Dómine.
 Ab ira et ódio et omni mala voluntáte, libera nos, Dómine.
 Ab immúndis cogitationibus, libera nos, Dómine.
 A cecitate cordis, libera nos, Dómine.
 A fúlgure et tempestáte, libera nos, Dómine.
 Ab omni malo, libera nos, Dómine.
 Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, libera nos, Dómine.
 Per passióem et crucem tuam, libera nos, Dómine.
 Per gloriósam resurrectionem tuam, libera nos, Dómine.
 Per admirabilem ascensionem tuam, libera nos, Dómine.
 Per grátiam Sancti Spíritus Parácliti, libera nos, Dómine.
 In die iudícii, libera nos, Dómine.
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.
 Peccatóres, te rogámus, audi nos.
 Ut pacem nobis dones, te rogámus, audi nos.
 Ut misericórdia et piétas tua nos custódiat, te rogámus, audi nos.
 Ut Ecclésiám tuam sanctam régere et defendere dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut domnum Apostólicum et omnes gradus ecclésiæ in sancta religióne conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut Episcopos et Prelátos nostros et cunctas congregatióes illis commíssas in tuo sancto servício conservare dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus nostris pacem et veram concórdiam atque victóriam donare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut cunctam pópulum christiánum pretiósó ságuine tuo redemptum conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut ómnibus benefactoribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
 Ut ánimas nostras, et parentum nostrórum ab æténa damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
 Ut fructus terræ dare et conservare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut óculos misericórdiæ tue super nos reducere dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut obséquium servitútis nostre rationábile fácias, te rogámus, audi nos.
 Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
 Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et relevare dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visitare et consolári dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut reguláribus disciplínis nos instruere dignéris, te rogámus, audi nos.
 Ut ómnibus fidélibus defúctis réquiem ætéram donare, te rogámus, audi nos.
 Ut nos exaudire dignéris, te rogámus, audi nos.
 Fili Dei, te rogámus, audi nos.
 Fili Dei, te rogámus, audi nos.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.
 Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserere nobis.
Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
 Te ætérum Patrem * omnis terra venerátur.
 Tibi omnes Ángeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili
voce proclámant:

Fit reverentia Sanctus, Sanctus, Sanctus *
Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * maiestátis glóriæ
tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exérci-
tus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur
Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum
Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem:
* non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti
credéntibus regna cælórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Pa-
tris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur flexis genibus

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, *
quos pretióso sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória
munerári. Salvum fac pópulum tuum, Dómine,
* et bédedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætér-
num.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Fit reverentia, secundum consuetudinem
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in
sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto
nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nos-
tri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
* quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confún-
dar in ætérnum.

De Officio Beate Virginis Cotidiano

fficiū cotidianum beate virginis totum
dicitur extra chorum, preter Completo-
rium. Consuerunt autem dici inter duo signa
horarum canonicarum. Attendendum tamen
quod quando Missa cantatur in mediate post
Primam et Tertia continuatur Misse, nisi est
dicenda Tertia de Beata Virgine ante Primam
diei, sed prius Tertiam similiter in Domini-
cis quando Nona dicitur in mediate post gra-
tiarum actiones, si Vespere vel vigilie defunc-
torum continande fuerint Nona diei, nona de
Beata Virgine dicatur post Vesperas, vel vigalias
defunctorum. Similiter in Quadragesima non
sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante
Nonam diei, sed post Vesperas sive Nona et
Vespere continentur, seu Vespere post Mis-
sam dicantur. Ante omnes autem horas di-
catur *Ave Maria gratia plena Dominus tecum*
et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita
alte quod audiri possit, et alii sive unus, sive
plures prosequantur *Benedicta tu in mulieribus*
et benedictus fructus ventris tui.

Ad Vesperas

eus

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel

plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit

In omni Dominica, nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impediatur, tres ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenerit, tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transferetur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine ne in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septi-

mane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Feras

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree, sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vesperas Ant. Benedictus. *Psalmi.* Superpsalmos. *Cetere ad ceteros. Capitulum.*

Ecce die veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iustitiam in terra. *R.* Missus est. *Ymnus.*

Conditor alme syderum, eterna lux credentium, Christe redemptor omnium, exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum, salvasti mundum languidum, donans reis

remedium.

Vergente mundi vespere uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Aggie venture iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

Y. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiat terra et germinet salvatorem.

Ad Magnificat Ant. Ecce nomen domini venit de longinquo, et claritas eius replet orbem terrarum. *Oratio.*

Excita quesumus domine potentiam tuam et veni, ut ab imminentibus peccatorum nostrorum periculis te mereamur protegente eripi, te liberante salvari. Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat. Ecce venit rex * Occurramus obviam salvatori nostro. *Ymnus.*

Verbum supernum prodiens a patre olim exiens, qui natus orbi subvenis cursu declivi temporis.

Illumina nunc pectora tuoque amore concrema, audito ut preconio sint pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post aderis rimari facta peccatoris reddens vicem per abditis iustisque regnum per bonis.

Quare fremuerunt Gentes: * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terræ, et principes convenierunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum eius.

Dirumpamus vincula eorum: * et proiciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui habitat in cælis, irridébit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans præceptum eius.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intelligite: * erudímini, qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via iusta.

Cum exárserit in brevi ira eius: * beáti omnes qui confidunt in eo.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia eius: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitatem, * in viis eius ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directiône cordis: * in eo quod dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas custódiam: * non me derelinquas usquequæque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine: * doce me iustificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia iudícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In iustificatióibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre iustificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in iustificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum iustificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Legem pone mihi, Dómine, viam iustificatiónum tuárum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivífica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua iucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspectu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in iustificatióibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedisti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * et consolátus sum.

Defectio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant iustificatióes tuæ, * in loco peregrinatióis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia iustificatióes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum faciém tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérsti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi: * super iudícia iustificatióis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est terra: * iustificatióes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine: * secúndum verbum tuum.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsqvam humiliárer ego delíqui: * prop-
terea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me iustificatióes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam iustificatióes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas iudícia tua: * et in veritáte tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratióes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur superbi, quia iniúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificatióibus tuis, * ut non confúndar.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificatióes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatióes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua veritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra:
* ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica
me: * et custódiám testimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pér-
manet in cælo.

In generatióem et generatióem véritas
tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverát dies: * quón-
iam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc
forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar iustificatiónes
tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam
iustificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérder-
ent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummationis vidi finem: * la-
tum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? *
tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me
fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia
testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua
quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: *
ut custódiám verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu
legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, *
super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi
omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et
lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * custodíre iudícia iustítiæ
tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: *
vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac,
Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et
legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et
de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in
ætérnum: * quia exsultatio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas iustifi-
catiónes tuas in ætérnum, * propter retribu-
tióem.

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor meus es tu: * et in
verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni: * et scrutabor
mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et
vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne
mea.

Adiuva me, et salvus ero: * et meditabor
in iustificatióibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a iudíciis tuis:
* quia iniústa cogitatio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres
terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a
iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustítiam: * non tradas me
calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non
calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: *
et in elóquium iustítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericór-
diam tuam: * et iustificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléc-
tum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine: * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et
topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua
dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Mirábília testimónia tua: * ideo scrutáta
est ea ánima mea.

Declaratio sermónum tuórum illúminat: *
et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi spíritum: * quia
mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei: * secún-
dum iudícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium
tuum: * et non dominétur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúnniis hóminum: * ut custódiám mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me iustificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Iustus es, Dómine: * et rectum iudícium tuum.

Mandásti iustítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus meus: * quia obliti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * iustificatiónes tuas non sum oblítus.

Iustítia tua, iustítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine: * iustificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiám mandáta tua.

Præveni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persecúentes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimoniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Iúdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia iustificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persecúntur me, et tríbulant me: * a testimoniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudicia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.